

Inspired from the silent wish

തണുത്ത മരദളാട്ടിൽ

- ആകാശ് കുപ്പൻ

DLC STORIES
ORIGINALS

Copyright
© 2025 DLC Stories

തണൽ മരച്ചോട്ടിൽ

(ഒന്നാം പതിപ്പ്)

ആകാശ് കൃഷ്ണ

Thanal Marachottil

Author: Akash Krishna

Language: Malayalam

Genre: Drama, Romance

Edition: Original E-Book

Series: DLC Originals

Published On:: 17th November 2025

Total Pages: 62 (Including Cover Page)

Copyright © 2025 DLC Stories.

All right reserved

Visit our website for more: [DLC Stories](https://www.dlcstories.com)

Re-editing and re-publishing of this story were strictly prohibited

All right reserved. No part of this E-book may be reproduced or used in any other manner without the permission of the copyright owner, except for the use of brief quotations in a book review.

To request permission, contact the publisher at

mail.dlcstories@gmail.com

Disclaimer

All characters, names and events mentioned in this story are entirely fictitious. Any similarity to actual events or persons, living or dead, is purely coincidental.

ഈ കഥയിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാ കഥാപാത്രങ്ങളും
പേരുകളും സംഭവങ്ങളും തികച്ചും സാങ്കല്പികമാണ്.
യഥാർത്ഥ സംഭവങ്ങളുമായോ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോ
മരിച്ചവരുമായോ ഉള്ള ഏതൊരു സാമ്യവും തികച്ചും
യാദൃശ്ചികമാണ്

Note For Readers:

If your device supports 'eye protection mode', recommend using that to avoid eye strain while reading this e-book.

സമർപ്പണം

ഈ കഥയെഴുതാനായി എന്നോടൊപ്പം നിന്ന്
പ്രോത്സാഹനം നൽകിയ എന്റെ എല്ലാ പ്രിയ
സുഹൃത്തുക്കൾക്കും വായനക്കാർക്കും ഹൃദയപൂർവ്വം
ഞാൻ ഈ കഥ സമർപ്പിക്കുന്നു..!!

ഈ കഥ നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തതിന് ആദ്യം തന്നെ ഒരുപാടധികം നന്ദി ഞാൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഒരു സാധാരണ വായനക്കാരൻ എന്നതിലുപരി എന്റെ ഹൃദയത്തോട് ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന ഒരാളായി ഞാൻ നിങ്ങളെ കാണുന്നു. ഞാൻ എഴുതിയ എന്റെ മറ്റുകഥകൾക്ക് നിങ്ങൾ നൽകിയ അംഗീകാരവും സ്നേഹവുമാണ് തുടർന്നും കഥകളെഴുത്താൻ എനിക്ക് പ്രചോദനം നൽകുന്നത്. തുടർന്നും ഈ പിന്തുണയുണ്ടാകുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും നിങ്ങളുണ്ടാകണം എന്നോടൊപ്പം.

എന്റെ വായനക്കാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും കൗമാരത്തിന്റെയും യൗവത്വത്തിന്റെയും വഴിത്താരയിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നവരാണ് എന്നെനിക്കറിയാം. ആ യാത്രയിൽ പ്രണയമെന്ന ഒരൊറ്റ വികാരത്തിന് നിങ്ങളുടെ ലോകത്തെ തലകീഴായ് മറിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നതും എനിക്കറിയാം. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരിക്കൽ കൂടി ഈ വിഷയം തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഞാൻ ഈ കഥയെഴുതുന്നതും. വായിക്കുന്നവർക്ക് പൈങ്കിളിയായി തോന്നിയേക്കാം, പക്ഷേ 'റീച്ച്' കിട്ടാൻ ഇതിലും മികച്ച വിഷയം മറ്റൊന്നില്ല എന്നെനിക്ക് തോന്നുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രായം ഞാൻ മുതലെടുക്കുന്നില്ലേ എന്നൊരു തോന്നൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകാം, അതും ശരി തന്നെയാണ്.

ഒരുപക്ഷേ ഈ കഥവായിക്കുന്നവരിൽ ആർക്കെങ്കിലും പ്രണയിക്കുന്നത് തെറ്റാണ് എന്ന തോന്നലുണ്ടെങ്കിൽ, അവരോടൊരിക്കലും ഞാനീ കഥ വായിക്കാൻ പറയുകയില്ല. കാരണം നിങ്ങൾക്കൊരിക്കലും ഈ കഥ മനസ്സിലാവുകയില്ല. മറിച്ച് നിങ്ങളൊരാളേ അത്രയധികം സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ആ സ്നേഹം സത്യമാണെങ്കിൽ, ഈ കഥ നിങ്ങൾക്കായി ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു. എനിക്കറിയില്ല, ഇങ്ങനെയൊരു കഥ എഴുതണം എന്നത് ഞാനൊരിക്കലും ചിന്തിച്ചിരുന്നതല്ല. പക്ഷേ എഴുതാതിരിക്കാനുമാവില്ല. കാരണം ഒരു ഫിക്ഷൻ എന്നതിലുപരി ചിലതൊക്കെ ചിലയാളുകളുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ഞാൻ കടമെടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. അതാരുടേതാണെന്നോ, എന്തിനാണെന്നോ എനിക്ക് പറയാനാവില്ല. ഒരുപക്ഷേ അത് നിങ്ങളൊരുത്തരുടേതുമാകാം. ആ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും മനസ്സിൽ മിന്നിമറയുന്ന സ്വപ്നങ്ങളെയും, പറയാൻ മടിച്ച പ്രണയങ്ങളെയും, ഹൃദയം തകർത്ത ചെറിയ വേദനകളെയും ഈ താളുകളിൽ നിങ്ങൾക്കു കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. ഇത് വായിക്കുമ്പോൾ ചിലതൊക്കെ നിങ്ങളുടെ ജീവിതമായി തോന്നിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ സത്യം ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ദയവായി എന്നോട് ക്ഷമിക്കുക. ലോകമെന്തെങ്കിലും ഇതറിയണം. നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം കളങ്കമില്ലാത്തതായിരുന്നു

എന്നതറിയണം. തീർച്ചയായും ഇതിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കും. അവരിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ, ഒരുപക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് പുതിയ ചില കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ലഭിച്ചേക്കാം. സത്യം പറഞ്ഞാൽ, പ്രണയം എപ്പോഴും വിജയിക്കണമെന്നില്ല. അതിനിയിപ്പോൾ നമ്മൾ കൊടുത്ത ആത്മാർത്ഥതയുടെ വില അത്ര വലുതാണെങ്കിൽ പോലും. ഈ കഥ വായിക്കുമ്പോൾ, നായകനായ സഞ്ജുവിന്റെ വേദന നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ സ്പർശിക്കുമെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്. കാരണം, മനസ്സുതുറന്ന് സ്നേഹിച്ചിട്ടും അത് തിരിച്ചറിയപ്പെടാതെ പോയ ഒരു അവസ്ഥ, നമ്മളിൽ പലർക്കും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാകാം..

നമ്മുടെ ഈ യാത്ര തുടങ്ങുന്നതിന് മുൻപ്, എന്റെ ഹൃദയം തുറന്ന് ഒരു സത്യം പറയാം, നമ്മൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ ധൈര്യം തരുന്നത് ആരാണെന്ന് അറിയാമോ? അത് നമ്മുടെ ചങ്ങാതിമാർ തന്നെയാണ്. ഇതിലെ കേന്ദ്ര കഥാപാത്രമായ സഞ്ജുവിനും അങ്ങനെ കുറച്ച് ചങ്ങാതിമാരുണ്ട്. അതിൽ അവനേറ്റവും പ്രിയങ്കരനും സ്വാധീനം ചെലുത്തിയതുമായ ആ സുഹൃത്തിലൂടെയാണ് ഈ കഥ മുന്നോട്ട് പോകുന്നത്, ആ സുഹൃത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെയാണ്. അവന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെയാണ്

കൂടുതൽ പറഞ്ഞ് ബോധിപ്പിക്കുന്നില്ല ഒരിക്കൽ കൂടി
എന്റെ പ്രിയ വായനക്കാർക്ക് നന്ദി
രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്
ഈ കഥ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കുമെന്ന്
വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട്, നിങ്ങളെവരെയും ഞാനെന്റെ
കഥയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്ന് സ്നേഹപൂർവ്വം
ആകാശ് കൃഷ്ണ
(Managing Director)

Akash Krishna

സഞ്ജുവിന് ആ പെൺകുട്ടിയെ ഒരുപാട് ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അവളെങ്ങനെയാണ് എന്തിനാണ് അവന്റെ ജീവതത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്നത് എന്ന് അവനിപ്പഴും അറിഞ്ഞുകൂടാ. പക്ഷേ അവർതമ്മിൽ ഒരിക്കലും കണ്ടുമുട്ടാൻ പാടില്ലായിരുന്നു.....

ഒന്ന്

പപ്പക്ക് സ്ഥലമാറ്റം ലഭിച്ചതിന് പിന്നാലെയാണ് ഞങ്ങളും അങ്ങോട്ടേക്ക് പോകുന്നത്, ആലപ്പുഴയിലേക്ക്. അതിനാൽ എന്റെ ഹയർ സെക്കന്ററി പഠനവും അവിടെ വീടിനോട് അടുത്ത് തന്നെയുള്ള ഒരു ഗവണ്മെന്റ് സ്കൂളിലായിരുന്നു. കാലങ്ങൾ ഇനിയുമെത്ര കടന്നുപോയാലും ഒരിക്കലും മനസ്സിൽനിന്നും മാഞ്ഞുപോകില്ല ആ സുദിനങ്ങൾ. എന്ത് പെട്ടന്നാണ് എല്ലാം അവസാനിച്ചത്. ഒരുപക്ഷേ തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപേ എല്ലാം അവസാനിച്ചതുപോലെ എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുണ്ട് പലപ്പോഴും. മറക്കാനാവാത്ത ഒരുപാട് മധുരമുള്ളതും, എങ്കിലും ലേശം കയ്പ്പേറിയതുമായ ഒരുപാട് അനുഭവങ്ങൾ ആ രണ്ടുകൊല്ലം എനിക്ക് സമ്മാനിച്ചു. കാലചക്രം കറക്കി സമയത്തിന് അധീനമായി സഞ്ചരിക്കാൻ ഒരവസരം കൂടി ലഭിച്ചാൽ ഞാൻ ഏറ്റവും കൂടുതൽ തിരികെ പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന നാളുകളും അവയായിരിക്കും. എങ്കിലും മറ്റൊരു

തലത്തിൽ നിന്ന് ചിന്തിച്ചാൽ ഒരിക്കലും തിരികെ പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തതുമായ ആ നാളുകൾ ഒരിക്കൽ കൂടി ഓർമ്മകളിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിലേക്ക് ആദ്യം ഓടിയെത്തുന്നത് അവന്റെ മുഖമാണ്, എന്റെ പ്രിയസുഹൃത്ത് സഞ്ജുവിന്റെ. ഈ തിരക്ക് പിടിച്ച് ജീവിതത്തിൽ ഒരുപാട് കാലത്തിനു ശേഷം ഇന്നലെ അവന്റെയൊരു മെസ്സേജ് എന്റെ ഫോണിലേക്ക് എത്തിയതിനു പിന്നാലെയാണ് ആ പഴയ ഓർമ്മകളിലേക്ക് ഒന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കാം എന്ന് ഞാൻ കരുതിയത്. പരസ്പരം ഒരുപാട് ഒരുപാട് അകലെയുള്ള രണ്ട് ഭൂഗണ്ഡങ്ങളിലാണ് ഞങ്ങളെങ്കിലും, ഞങ്ങളുടെ സൗഹൃദം ഒരിക്കലും എനിക്ക് മാറ്റിനിർത്താനാവില്ല. അതിനും അതേപടി കോട്ടം തട്ടാതെ തന്നെ നിലനിൽക്കുന്നു.

സത്യത്തിൽ എനിക്ക് പറയാനുള്ളതും അവനെക്കുറിച്ചാണ്. അവന്റെ കഥയാണ്, ഒപ്പം അവളെക്കുറിച്ചും.

ആ വലിയ സ്കൂളിലെത്തി ഞാൻ ആദ്യമായി കൂട്ടുകൂടുന്നത് അവനോടായിരുന്നു. സ്കൂളിൽ ഒട്ടുമിക്ക ആളുകൾക്കും അവനെ നന്നായി അറിയാം. ഞാനായിരുന്നു അവന്റെ ഏറ്റവുമടുത്ത സുഹൃത്ത്. എല്ലാകാര്യങ്ങളും അവൻ എന്നോട് വന്നു പറയും മാത്രമല്ല ഒരിക്കലും ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു

രഹസ്യങ്ങളും നിലനിന്നിട്ടില്ല. പക്ഷേ സത്യം പറഞ്ഞാൽ എന്നിൽ നിന്നും അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ മറ്റു സുഹൃത്തുക്കളിൽ നിന്നുമൊക്കെ വത്യസ്തനായിരുന്നു സഞ്ജു. ഒരുപാട് സ്വപ്നങ്ങളും, ആഗ്രഹങ്ങളുമുള്ള ഒരുവൻ. ഞങ്ങളുടെ ചിന്തകൾക്കും മേലെയായിരുന്നു എന്നും അവന്റെ ചിന്തകളും സ്വപ്നങ്ങളും പറന്നിരുന്നത്. ആണെന്നോ പെണ്ണെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാരോടും അവൻ നന്നായി തന്നെ സംസാരിക്കും. ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഞങ്ങൾ സുഹൃത്തുക്കൾ എല്ലാവരും കൂടി എങ്ങോട്ടെങ്കിലുമൊക്കെ യാത്ര പോകാറുണ്ട്. പറഞ്ഞുവന്ന് ഇതാണ് എവിടെയെത്തിയാലും സഞ്ജുവിനെ അറിയാവുന്ന ഒരാളെങ്കിലും അവിടെ കാണുമെന്ന് ആരോ കളിയാക്കി പറഞ്ഞത് എത്ര ശരിയാണ്. അതന്ന് ഞങ്ങൾ വാഗമണിലും, പിന്നീടെപ്പഴോ പൊന്മുടിയിലും ടൂർ പോയപ്പോൾ എനിക്ക് മനസ്സിലായതാണ്.

ഈ സഞ്ജുവിന് ഞങ്ങളുടെ സ്കൂളിൽ ഒരു കുട്ടിയെ വളരെയധികം ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ആള് ഞങ്ങളുടെ ജൂനിയറായിരുന്നു. പേര്, അല്ല അത് എനിക്ക് പറയാനാവില്ല. പറയുന്നത് ശരിയല്ല. രണ്ടാളും മിക്കപ്പോഴും കണ്ടുമുട്ടുമായിരുന്നെങ്കിലും അവരങ്ങനെ പരസ്പരം ശ്രദ്ധിക്കാറുപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് എങ്ങനെയാണ് ഇതൊക്കെ സംഭവിച്ചതെന്ന് അവനുപോലും അറിയില്ല. എനിക്ക്

ആ കുട്ടിയെ മുൻപ് പരിചയമുണ്ട് ഇവിടെയുള്ള എന്റെ കസിൻ ചേച്ചിയുടെ അടുത്ത് ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചാണ് ട്യൂഷൻ പഠിച്ചിരുന്നത്. അവളാളൊരു മിടുക്കിയായിരുന്നു കാണാനും നല്ല സുന്ദരി തന്നെ, ആരായാലും അവളെ ഒന്ന് നോക്കിപ്പോകും എന്നത് തീർച്ചയാണ്. പക്ഷേ സഞ്ജു ഒരിക്കൽ പോലും അവളെ ഒന്ന് നോക്കുകയോ, ശ്രദ്ധിക്കുകയോ പോലും ചെയ്തിരുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഞാൻ മിക്കപ്പോഴും ഇൻറർവെൽ സമയങ്ങളിൽ അവളെ കാണുമ്പോൾ സഞ്ജുവിനോട് പറയും 'ദേ അവളൊരു നല്ല കുട്ടി തന്നെ... നോക്കിയേ!!' പക്ഷേ എന്റെ വാക്കുകളൊന്നും അവൻ കേട്ട ഭാവം നടിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൻ ഈ കാര്യത്തിലൊന്നും താല്പര്യമുള്ള കൂട്ടത്തിലായിരുന്നില്ല എന്ന് തോന്നി. എങ്കിൽ പോലും ഞങ്ങൾ ഒരു തമാശക്ക് പരസ്പരം അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും വെറുതെ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞ് കളിയാക്കാറുണ്ട്. അവനങ്ങനെ പെട്ടെന്നൊന്നും ഒരു പെൺകുട്ടിയോടും ഒരുപ്പവും തോന്നാറില്ല. പക്ഷേ എന്തോ, അവനൊരാളെ സ്നേഹിച്ചാൽ അയാളെ അവനെന്നും തന്നോടൊപ്പം ചേർത്തുനിർത്തുമെന്നത് എനിക്ക് വ്യക്തമായി അറിയാം. കാരണം മറ്റൊന്നുമല്ല അവനാളൊരു പാവമായിരുന്നു, ഒരാളെയും വാക്കുകൊണ്ടോ പ്രവർത്തികൊണ്ടോ പോലും വിഷമിപ്പിക്കുന്നത് അവനിഷ്ടമല്ല. ചിലപ്പോഴൊക്കെ എനിക്ക് തോന്നാറുണ്ട് 'അവനെന്തെക്കയോ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്'.

രണ്ട്

പിന്നീടുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ഇന്റർവെൽ സമയം ഞങ്ങൾ പുറത്തേക്കിറങ്ങുമ്പോ പതിയെ പതിയെ അവൻ ആ കുട്ടിയെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട് എന്നത് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. എന്തായാലും ഒരു കൗതുകത്തിന് ഞാൻ അവനോടു ചോദിച്ചു..

"ടാ കുട്ടാ... നിന്റെ റൂട്ട് മാറി പോകുന്നത് ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട് കേട്ടോ. ഉവ്വ് നടക്കട്ടെ"

"ഒന്ന് പോയെടാ... എന്ത് റൂട്ട്, ഏയ് ഒന്നുല്ല.."

"ഹും.. ഹും... പോടാ.. സത്യം പറയ് നീ.. എന്തേ അവളെ ഇഷ്ടമായോ നിനക്ക്"

"എന്തൊക്കെയാടാ നീ ഈ പറയുന്നത്..!! സത്യമായിട്ടും എനിക്കൊന്നും ഇല്ലടാ. പക്ഷേ ആള് കൊള്ളാം, മിടുക്കി കുട്ടി തന്നെ ആ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ തർക്കിക്കുന്നില്ല. ഒന്ന് കൂട്ട് കൂടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്"

"ഓ എങ്കി വാ ഇപ്പം തന്നെ പരിചയപ്പെട്ടേക്കാം."

"ശ്ലേ, അതൊക്കെ മോശാ.. പിന്നീട് എപ്പോഴെങ്കിലും ആവട്ടെ. ഇപ്പൊ നമുക്ക് ക്ലാസ്സിലേക്ക് ചെല്ലാം ആദ്യം, ടെസ്റ്റ് പേപ്പർ അല്ലേ അടുത്തത്.... നീ ഇങ്ങട് വാ"

ഞാൻ അവളെ പരിചയപ്പെടുത്താം എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടും അവൻ അതിന് സമ്മതിച്ചില്ല. സത്യത്തിൽ അവന്റെ മനസ്സിൽ എവിടെയോ അവളോടൊരിഷ്ടം ഉണ്ട് പക്ഷേ അവൻ അത് പുറത്തു കാട്ടുന്നില്ല, അത് എനിക്ക് നന്നായി അറിയാം അല്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയൊന്നും അവൻ പറയുകയില്ല. അല്ല ഒരുപക്ഷേ അതിനിയും എന്റെ തോന്നലാകാനും സാധ്യത ഇല്ലാതില്ല.

അവിടെ സ്കൂളിൽ അവളോടൊപ്പം തന്നെ പഠിക്കുന്ന മറ്റ് രണ്ടു സുഹൃത്തുക്കൾ കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു ഞങ്ങൾക്ക്, ജീവനും ശബരിയും. ഞങ്ങളെല്ലാം ഒരേ തരംഗദൈർഘ്യം, അല്ലെങ്കിൽ എന്താ പറയുക, അതെ 'ഒരേ വൈബ്' ഉള്ള ആളുകളായിരുന്നു എന്ന് വേണം പറയാൻ. സീനിയർസ് ആയി ഞങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ രണ്ടാൾക്കും കമ്പനിയായി.

അങ്ങനെയിരിക്കെ പിന്നീട് എപ്പോഴോ ഒരു ദിവസം രാവിലെ ഞങ്ങൾ നാൽവർസംഘം സ്കൂളിന്റെ വരാന്തയിൽ കഥകളൊക്കെ പറഞ്ഞു ഇങ്ങനെ

നടക്കുകയായിരുന്നു. ആ സമയമാണ് അവൾ
ടീച്ചേഴ്സ് റൂമിൽ നിന്നും നടന്നു വരുന്നത് ഞാൻ
കാണുന്നത്, കൈയിൽ എന്തോ രജിസ്റ്റർ ബുക്ക്
പോലെ ഒന്നുണ്ട്. അവളെ കണ്ടപാടേ സഞ്ജുവിനെ
ഞാൻ വെറുതെ കളിയാക്കാൻ തുടങ്ങി.

"Hey Look there, Mr Sanju.. ദേ ആരാ വരുന്നതെന്ന്
നോക്കിയേ"

അവൻ ഒരു കള്ള ചിരി ചിരിച്ചു. "ഒന്ന് പോയെ നീ..
വെറുതെ എന്നെക്കൊണ്ട് പറയിപ്പിക്കാതെ."

അത് കണ്ട ശബരി: "എന്താടാ ഒരു റോമാൻസിനുള്ള
വകയാണെന്ന് തോന്നുന്നു."

"അതേടാ അതെ.. അതെ ഹും...!!!" സഞ്ജു അവന്മാരെ
കളിയാക്കി.

"അതിനിപ്പം എന്താടാ.. അവള് നല്ല കൊച്ചല്ലേ... "

സത്യത്തിൽ അവിടെ നിന്നുമായിരുന്നു
എല്ലാത്തിന്റെയും തുടക്കം.

പക്ഷേ എന്തിനാണ് അന്ന് ഞങ്ങൾ
അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തത്, എല്ലാം, എല്ലാം ഒരു
തമാശക്ക് വേണ്ടിയായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇല്ല ആരേയും

കുറ്റപ്പെടുത്താനാവില്ല. എല്ലാം മുകളിലുള്ളവന്റെ നിശ്ചയം പോലെയാലേ സംഭവിക്കൂ.

മുൻ

കൃത്യമായി ഓർമ്മയുണ്ട്, പിറ്റേന്നൊരു വെള്ളിയാഴ്ച ആയിരുന്നു. സ്കൂൾ കഴിഞ്ഞ് സഞ്ജു പുറത്തേക്കിറങ്ങി. ക്ലാസ്സ്മുറികൾ പൂട്ടാനുള്ളത് കാരണം അന്ന് ഞാൻ കുറച്ചു വൈകിയിരുന്നു. അങ്ങനെ ടീച്ചേർസ് റൂം ഞാൻ പൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയം ഞാൻ നോക്കുമ്പോൾ ദാ ശബരിയും ജീവനും സഞ്ജുവിന്റെ തോളിൽ കൈയിട്ടു അവനോടൊപ്പം ഗേറ്റിനു പുറത്തേക്കു നടന്നു നടക്കുകയാണ്. സാധാരണയായി ഞാനും കൂടി വന്നിട്ടേ അവന്മാർ പോകാറുള്ളൂ. ഇതിപ്പോൾ എന്താണപ്പ പെട്ടെന്ന് ഒരു പോക്ക് എന്ന് ഞാൻ ചിന്തിച്ചു.

സഞ്ജു: "എന്തോ പന്തികേടുണ്ടല്ലോ... എന്താടാ പറയ്?"

ജീവൻ: "നീ വാ ചെറിയൊരു പ്രശ്നം ഉണ്ട്."

സഞ്ജു: "ടെൻഷൻ ആകാതെ കാര്യം പറയാ, what happened?"

ശബരി: "അതൊക്കെ പറയാം, നീ വാ..."

അങ്ങനെ അവനെ അവന്മാർ നേരെ കൊണ്ടുപോയത് റീനയുടെ മുൻപിലേക്കായിരുന്നു. അവൾ ആ സമയം പുറത്തു കൂട്ടുകാരികളേയും കാത്ത് തന്റെ സൈക്കിളുമായി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. 'റിന' അങ്ങനെയായിരുന്നു അവളുടെ പേര്. ഒരുപക്ഷേ ഈ പേര് എനിക്ക് ഇവിടെ പറയാതിരിക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു, പക്ഷേ പറഞ്ഞുപോകുന്നു. മാത്രമല്ല ആ പേര് പറയത്താപകരം, ഈ കഥ ഒരിക്കലും അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ എത്തുകയില്ല. 'സഞ്ജുവും റീനയും' എന്ന് ഒരിക്കൽ കൂടി, കുറച്ച് നേരമെങ്കിൽ അത്രയും നേരം ഉച്ഛരിക്കാൻ ഒരുപാട് ആഗ്രഹമുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. ഒരുപക്ഷേ സഞ്ജുവോ അതുമല്ലെങ്കിൽ റീനയോ ഇത് വായിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കണം.

എന്തായാലും കൂട്ടുകാരികളേയും കാത്ത് സൈക്കിളുമായി നിൽക്കുന്ന റീനയുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്ന്, അവളെ വിളിച്ച ശേഷം ശബരി ഒരു ദയയും കാണിക്കാതെ പറഞ്ഞു.

"ടീ.. ഇവന് നിന്നെ ഭയങ്കര ഇഷ്ടാ"

സഞ്ജു തെട്ടി....!! അവന്റെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ സംഭവമായിരുന്നു അത്. അവൻ ഒരക്ഷരം പോലും മിണ്ടിയില്ല. ആ കുട്ടിയുടെ കണ്ണുകളിലേക്കും നോക്കി അവനങ്ങനെ അന്തംവിട്ട് നിന്നു.

എന്തായാലും ഒട്ടുംതന്നെ പ്രതീക്ഷിക്കാതെ ഇങ്ങനെയൊന്ന് കേട്ട റീനുമാധവും ഒരു നിമിഷം സ്തംഭിച്ചു നിന്നു. ശേഷം അവൾ ഒന്ന് ചിരിച്ചു.

"എനിക്കറിയാം ഇവന്മാർ വെറുതെ പറയുന്നതല്ലേ ചേട്ടാ..."

അവൻ വീണ്ടും മിണ്ടാതെ തന്നെ നിന്നു, 'എന്തോ കളഞ്ഞുപോയ അണ്ണാറക്കണ്ണൻ' എന്ന് പറയാറില്ലേ, അതേ അവസ്ഥ.

ആ സമയം സഞ്ജുവിന്റെ മനസ്സിൽ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു 'സഞ്ജു, എന്തെങ്കിലും പറയാ..., പറയാൻ'. പക്ഷേ അവൻ തന്റെ ചുണ്ട് ഒന്നനക്കാൻ പോലും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

ജീവൻ പെട്ടന്ന് അവന്റെ തോളിൽ ഒന്ന് തട്ടി. സത്യത്തിൽ അപ്പോഴാണ് അവന്റെ ബോധം തിരികെ കിട്ടുന്നത് തന്നെ.

"യോ കുട്ടി ഇവന്മാർ വെറുതേ പറയണതാ കേട്ടോ..
ശോ നശിപ്പിച്ചു!! "

"ഹമ് ഉവ്വ്....ഉവ്വ്. കൊള്ളാം എന്തായാലും.."
അവളവനെയൊരു 'തംസ് അപ്പ്' കാട്ടി

ആ നിമിഷം 'ദൈവമേ ഈ നിൽപ്പിൽ ഭൂമിയങ്ങ്
പിളർന്നു താഴേക്ക് പോയാൽ മതിയായിരുന്നു' എന്ന്
ചിന്തിച്ചുകാണും അവൻ. എന്തായാലും റീന അവളുടെ
കൂട്ടുകാരികളോടൊപ്പം പോയി.
അപ്പോഴേക്കും ശബരിയും, ജീവനും സഞ്ജുവിനെ
അവിടെയാക്കി സ്ഥലം കാലിയാക്കിയിരുന്നു.
സത്യത്തിൽ എന്താ ഇവിടെ സംഭവിച്ചത് എന്നുപോലും
മനസ്സിലാവാതെ നിൽക്കുകയായിരുന്നു അവൻ.

സ്കൂളിന് പുറത്തേക്കെത്തിയ ഞാൻ അവനെ
എന്റെയടുത്തേക്ക് വിളിച്ചു.
"എന്താടാ സംഭവം?"

"ടാ... ഞാൻ അവളെ പ്രൊപ്പോസ് ചെയ്തു"

"ങേ... ആര് റീനയേ നീയോ...?"
അത് കേട്ട എന്റെ കിളിയും പോയി.

"യോ അല്ല ഞാനല്ല അവന്മാർ."

"അവന്മാരോ.... നീ എന്തൊക്കെയാടാ പറയുന്നേ"

"ശോ എനിക്കറിഞ്ഞുടാ.... അവന്മാർ ചെന്ന് പറഞ്ഞാടാ എനിക്ക് ആ കൊച്ചിനെ ഇഷ്ടമാണെന്ന്"

ഇത് കേട്ട ഞാൻ അവനെ നോക്കി നിർത്താതെ ചിരിച്ചു "ഹാ ഹ ഹാ.... എന്നിട്ട്, എന്നിട്ട്?"

"ചിരിക്കണ്ട.... നിനക്കറിഞ്ഞുടാ എന്റെ അവസ്ഥ.. ശ്ലേ മോശായി, വളരെ മോശായിപ്പോയി... ഞാൻ ഇന്നേവരെ ഇങ്ങനെയൊന്നും ഒരു പെൺകൊച്ചിന്റേയും മുൻപിൽ നാണം കേട്ടിട്ടില്ല..... ശോ ആ കൊച്ച്, അവളെന്ന് വിചാരിച്ചുകാണും എന്നെക്കുറിച്ച്... ആകെ നാണക്കേടായില്ലേ."

"ഹ ഹ.. എന്നിട്ട് റീനയെന്ന് പറഞ്ഞാടാ."

"ഓ എന്തോ പറയാനാ... ആ കൊച്ച് എന്നെയൊരു തംസ് അപ്പ് കാട്ടി അങ്ങ് പോയി....."

ഞാൻ എന്റെ ചിരി അടക്കി പിടിച്ച് അവനെ നോക്കി നിന്നു.

"നിനക്ക് അപ്പൊ അവളെ ഇഷ്ടാ അല്ലേ...."

"ആ എനിക്കറിഞ്ഞുടാ.."

"അപ്പൊ അതെ ഇഷ്ടമാണ്."

"പോടാ അവിടുന്ന്... എന്റെ ഇന്നത്തെ ഉറക്കവും പോയല്ലോ ഈശ്വരാ...!!".

അന്നത്തെ അവന്റെ ആ നില്പ് കാണണമായിരുന്നു, പാവം.

അന്നേ ദിവസം തന്നെ രാത്രി ഏതാണ്ട് ഒൻപത് മണികഴിഞ്ഞു കാണണം. എന്റെ ഫോണിലേക്ക് ഒരു കോൾ വന്നു. ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ തന്നെ അവനായിരുന്നു.

"എന്താടാ എന്ത് പറ്റി... "

"ഡാ മോശം ആയി പോയില്ലേടാ എന്നാലും. ആ കൊച്ചിന്റെ മുൻപിൽ എന്റെ വിലപോയില്ലേ... ശേ ഞാൻ ഒരു കോഴിയാണെന്നു തോന്നിക്കാണും ഇല്ലേ...?"

"എന്റെ ദൈവമേ... നീ അത് ഇതുവരെ വിട്ടില്ലേ... ഇതൊക്കെ ജസ്റ്റ് ഒരു തമാശയായിട്ട് എടുക്ക് ടാ. അല്ലെങ്കിൽ നീ അവളോട് പറ.. നിനക്ക് അങ്ങനെയൊന്നും ഇല്ല എന്ന്."

"അങ്ങനെ പറയണോ.. ഓ എന്തിനാ.."

"ആഹാ.. നീയാള് കൊള്ളാല്ലോ.. അപ്പോൾ പറയണ്ട കാര്യം തന്നെയായിരുന്നുല്ലേ? "

അവൻ ഒരു നിമിഷം നിശബ്ധിതനായി. ശേഷം,
"ഇല്ലടാ.. ഞാൻ തികളാഴ്ച അതിനെ നേരിട്ട് കണ്ട് എല്ലാം സംസാരിച്ചോളാം.... പിന്നെ വേറൊരു കാര്യം ആ കൊച്ചിനോട്, അവളോട് എനിക്കൊന്നുമില്ല."

"ഓ എങ്കി അങ്ങനെയൊട്ടെ സാർ, നല്ല കാര്യം. നമുക്ക് തികളാഴ്ച കാണാം"

നാല്

പറഞ്ഞതുപോലെ തികളാഴ്ച അവൻ സ്കൂളിലെത്തി
"വണക്കം തലൈവരെ, എപ്പടിയിറുക്ക്?"

"ഓ, എന്ത് പറയാനാടെ, പരമസുഖം. നീ ശവത്തിൽ കുത്താതെ...!!"

അന്ന് റീനയെ കണ്ട് അവളോടൊന്ന് സംസാരിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു സഞ്ജുവിന്. പക്ഷേ

എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും അവൻ അവളുടെ അടുത്തേക്ക് ഒന്ന് ചെല്ലുക പോലും ചെയ്തിരുന്നില്ല അവളെ കാണുമ്പോഴേ ആള് അവിടുന്ന് മുങ്ങും. എന്ത് പറയാനാ പിറ്റേ ദിവസവും ഇത് തന്നെ സംഭവിച്ചു.

"ടാ.. ഇന്നെങ്കിലും വല്ലതും ശരിയാവോ?"

"ഡാ വൈകിട്ട് എന്തായാലും സംസാരിച്ചിരിക്കും ഉറപ്പാ.. പക്ഷേ എന്നാലും"

"എന്ത് എന്നാലും...?"

"എനിക്ക് അതിന്റെ മുമ്പിൽ ചെല്ലാൻ ഒരു മടി...."

"ഒന്നുമില്ല.. നീ ചെല്ല് ഞാനുണ്ട് നിന്റെ കൂടെ... "

അന്ന് വൈകിട്ട് സ്കൂളിന്റെ അടുത്തുള്ള പള്ളിയുടെ മുൻപിൽ സഞ്ജു അവളെ കാത്തുനിന്നു. ഞങ്ങൾ രണ്ട് മൂന്ന് സുഹൃത്തുക്കളുണ്ടായിരുന്നു അവന്റെപ്പം. ഞങ്ങൾ അവനെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ദൂരെ മാറി നിന്നു. പക്ഷേ അന്നും അവളെ കണ്ടപ്പോൾ അവന്റെ ധൈര്യം മുഴുവനും ചോർന്നുപോയി. അവൻ അവിടെനിന്നും മുങ്ങും എന്ന് മനസ്സിലായതോടെ ഞങ്ങളുടെ മറ്റൊരു സുഹൃത്ത് ദേവു ഓടി ചെന്ന് റീനയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു.

"മോളേ ദേ അവൻ നിന്നോട് എന്തോ സംസാരിക്കണമെന്ന്."

അവൾ സഞ്ജുവിന്റെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു. അവളെ കണ്ടതും എന്താ പറയേണ്ടതെന്ന് പോലും അവൻ മറന്നുപോയി

"എന്താ ചേട്ടാ?"

"മോളേ. എനിക്കറിയില്ല, എന്റെ ലൈഫിൽ ഇതൊക്കെ ആദ്യമായിട്ടാ.. എന്താ പറയേണ്ടത് പോലും എനിക്കറിഞ്ഞുടാ.. ഇയാൾക്ക് എന്താ തോന്നുന്നു?."

"അവന്മാർ വെറുതെ ഓരോന്ന്.... ഞാനിപ്പോൾ എന്ത് പറയാനാ ചേട്ടാ. അല്ല ചേട്ടൻ സീരിയസ് ആയി പറഞ്ഞതാണോ"

"യ്യോ അല്ല.. ആ അറിഞ്ഞുടാ.. അല്ല അല്ല.."

"ഹം... ശെരി, ശെരി ഞാൻ പോട്ടേ എങ്കിലി"

"ഓക്കെ"

അവളെങ്ങനെ പോയി.

ഞാൻ: "എന്ത് പറഞ്ഞാടാ നീയ്?."

"ഓ എന്ത് പറയാനാടാ, എന്നെക്കൊണ്ട് എങ്ങും വയ്യ. എല്ലാരും കൂടി ചേർന്ന് വെറുതെ ഓരോന്ന് ഒപ്പിച്ചു വെച്ചോളും.."

"പോട്ടോ.. കഴിഞ്ഞതൊക്കെ കഴിഞ്ഞു, നിന്റെ വിലയൊന്നും ഒരിക്കലും ആരുടേയും മുൻപിൽ കുറഞ്ഞുപോകില്ല. ഞങ്ങൾക്കറിയാം നിന്നെ. ഇനിയിപ്പോൾ അവള് നിന്നെ വിലകുറച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനിപ്പോൾ നിനക്കെന്താ. നീ അവളെ അറിയുക പോലും ഇല്ല. കുറച്ചു നാളുകൂടി കഴിഞ്ഞാൽ നമ്മൾ ഈ സ്കൂളിൽ നിന്നും പഠിച്ചിറങ്ങുകയും ചെയ്യും. പിന്നെ അവളെ കാണുമോ എന്നുപോലും അറിയില്ല. പിന്നെന്താടാ നിനക്ക്." സഞ്ജുവിന്റെ സങ്കടം കണ്ട് ദേവു പറഞ്ഞു.

"അതോടാ അവള് പറഞ്ഞതിലും കാര്യം ഉണ്ട്. എന്തായാലും നീ ഇപ്പോൾ വാ. നമുക്കിപ്പോൾ, ഷാഹിന താഞ്ഞടെ കടയിൽ പോയി രണ്ട് ബജ്ജി വാങ്ങി കഴിക്കാം."

അന്ന് ഒരുവിധത്തിലാണ് സഞ്ജുവിനെ ഞങ്ങൾ സമാധാനിപ്പിച്ച് വിട്ടത്

രണ്ടു ദിവസം വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പഴയത് പോലെ അവൻ ഞങ്ങളോട് കളിച്ചും ചിരിച്ചുമൊക്കെ നടന്നു. എന്നാൽ മൂന്നാമത്തെ ദിവസം. അന്നവൻ ഞങ്ങളെ ഞെട്ടിച്ചുകളഞ്ഞു. ആ ദിവസം രാവിലെ ഇന്റർവെൽ സമയം ഞങ്ങൾ പുറത്തേക്കിറങ്ങാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അവൻ എന്റെ നേരെ ഒരു പേപ്പർ നീട്ടി.

"ഇത് എന്താ?"

"ഒരു ലെറ്ററാ. അവൾക്ക് കൊടുക്കാനായിട്ട് എഴുതിയതാ"

ഞാൻ ശെരിക്കും ഞെട്ടി, "എന്റെ ദൈവമേ, ലവ് ലെറ്ററോ....!!"

"പോടാ അവിടുന്ന്. ഇത് അതൊന്നുമല്ല. Just a compromise, അങ്ങനെ വേണമെങ്കിൽ പറയാം. നീ ഇതൊന്ന് വായിച്ചു നോക്കിയിട്ട് പറഞ്ഞേ എങ്ങനൂണ്ട് എന്ന്"

ഞാൻ അത് വായിച്ചു നോക്കി

ഡിയർ റീന,
എനിക്കറിയാം തനിക്കെന്നോട് ദേഷ്യം ഉണ്ടാകുമല്ലേ...
തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരിക്കണമെല്ലോ, അത്രയ്ക്ക് നല്ല

തലവേദനയല്ലേ ഞാൻ തനിക്ക് ഒപ്പിച്ചുതന്നത്.
എന്നാലും സാരല്ലാ.... ദേ, ഈ കത്ത് താൻ
അവസാനം വരെ വായിക്കണമോ...!!

ഇതിന്റെയൊക്കെ തുടക്കം എങ്ങനെയാണ് എന്ന്
ചോദിച്ചാൽ സത്യത്തിൽ ഇപ്പോഴും എനിക്കറിഞ്ഞുടാ...
ഇയാളുടെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ
'വരാനുള്ളത് ഓട്ടോ പിടിച്ചാണെങ്കിലും വന്നിരിക്കും'
എന്ന അവസ്ഥയിലായിരിക്കും താനെന്ന്
എനിക്കറിയാം... ഹയ്യോ എന്റെ കാര്യവും
ഏതാണ്ടൊക്കെ അതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നു
എന്ന് കരുതിക്കോ. നേർ പറയാല്ലോ കുട്ടി,
ഏതായാലും ഞാനായിട്ട് കുട്ടിയെ ഇതുവരെയും
പ്രപ്പോസ് ചെയ്തിട്ടില്ല... ഇയാളെയെന്നല്ല ആരെയും...
പക്ഷേ ഒരു രഹസ്യം പറയാം, എന്റെ പിന്നാലെ ചില
ഗോപികമാരൊക്കെ നടക്കുന്നുണ്ട് ടോ..... ഹും, എന്താ
ചെയ്യാ. ഷാരുഖ് ഖാനെയോ, സൽമാൻ ഖാനെയോ
പോലെയല്ലെങ്കിലും ഞാനും ലേശം സുന്ദരനായി
പോയില്ലേ..., ഇനിയിപ്പോൾ അങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ
പോലും ഞാൻ അങ്ങനെയേ പറയൂ.... ഹ ഹ ഹ.
ശ്ലോ ക്ഷമിക്കണമോ ഒരു കഥ എഴുതുന്ന ഫീലിൽ
അങ്ങ് എഴുതി പോയതാണ്. അപ്പോൾ പറഞ്ഞ് വന്നത്
ഇതാണ്. ഈ കാര്യങ്ങളൊക്കെ എനിക്ക്
ആദ്യമായിട്ടാണ്... അതായിട്ട് ഈ മേഖലയിൽ എനിക്ക്
യാതൊരു മുൻപരിചയവുമില്ലാത്തത് കാരണം
തന്നോട് ഇതൊക്കെ നേരിട്ട് പറയുകയാണെങ്കിൽ
എന്റെ ഹൃദയം ഏതാണ്ട് 200 BPM വേഗത്തോളം

മിടിക്കും, പിന്നെ മുഴുവനും ചളമാകും... അല്ല അതന്ന്
കുട്ടി കണ്ടതാണല്ലോ...? പിന്നെ ഞാനെന്താ
പറയുന്നത് എന്ന് എനിക്ക് തന്നെയൊരു
നിശ്ചയമുണ്ടാകില്ല ധൈര്യമില്ലാഞ്ഞിട്ടാണോ എന്ന്
ചോദിച്ചാൽ, അങ്ങനെയല്ല, എന്തോ എവിടെയോ ഒരു
ഭയമില്ലാതില്ല അത്രതന്നെ. ഒരുപക്ഷേ ഇതൊക്കെ
വായിക്കുമ്പോൾ അറിയാതെങ്കിലും കുട്ടിയുടെ
ചുണ്ടിൽ ഒരു പുഞ്ചിരി വിടർന്നിട്ടുണ്ടാകണം,
എന്റൊരു സംശയം മാത്രമാണെ... (: ഭഗവാനെ
ഈശ്വരാ ഉണ്ടായിരിക്കണം.) അങ്ങനെയൊക്കെങ്കിൽ
അത് കാണാൻ നല്ല ഭംഗിയുണ്ട് ടോ... ഞാനിപ്പോൾ
അടുത്തുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഈയൊരു മൊമെന്റ്
ഞാൻ ഫോട്ടോയെടുത്ത് സൂക്ഷിച്ചേനെ.. Keep
Smiling...!!

എനിക്കറിഞ്ഞുടേടോ എന്താ പറയേണ്ടത്,
അങ്ങനെയൊ പറയേണ്ടത് എന്ന്... അറിഞ്ഞുകൊണ്ടല്ല
എങ്കിലും ചെയ്തു കുട്ടിയതെല്ലാം ഒരു തമാശയായി
തോന്നുന്നു ഇപ്പോൾ. സത്യം പറഞ്ഞാൽ
തന്നെപോലെയൊരു പാവം കുട്ടിയോട് ഇങ്ങനൊക്കെ
പെരുമാറേണ്ടി വന്നതിൽ എനിക്ക് നല്ല
കുറ്റബോധമുണ്ട്... ഇപ്പോഴെങ്കിലും തന്നോടിതൊക്കെ
തുറന്നു പറഞ്ഞില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഞാനിവിടെ
കിടന്ന് വെന്തുരുകിയേനെ...
ഹാവു... ഇപ്പോളൊരു ആശ്വാസം തോന്നുന്നു.

നമ്മൾ തമ്മിൽ യാതൊരു പരിചയവുമില്ലായിരുന്നു,
വല്ലപ്പോഴും ഇന്റർവെൽ സമയങ്ങളിൽ തന്നെ
കാണാറുണ്ടെങ്കിലും ഞാനങ്ങനെ തന്നെ
ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല... ഇനിയിപ്പോൾ എന്തായാലും കുട്ടിയെ
ഞാനൊരിക്കലും മറക്കില്ല. ഇങ്ങനെയൊരു
വിചിത്രമായ രീതിയിൽ കുട്ടിയെ പരിചയപ്പെടാൻ
അവസരമൊരുക്കി തന്ന ശബരിയോടും ജീവനോടും
ഞാൻ ഈ നിമിഷം പ്രത്യേകം നന്ദിയറിയിക്കുന്നു..!!

സത്യത്തിൽ 'ഇങ്ങനെ ചിലതൊക്കെ ജീവിതത്തിൽ
സംഭവിച്ചിട്ടില്ല എങ്കിൽ ജീവിതത്തിന് പിന്നെന്ത്
അർത്ഥമാണുള്ളത്' എന്ന് ആരോ പറഞ്ഞതായി
ഓർക്കുന്നില്ലേ...? ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ
അങ്ങനെ പറയുന്നതായി കൂട്ടിക്കോ..

എന്തായാലും താനിപ്പോൾ ഒക്കെ അല്ലേ, മിസ്സ് റീന...!!
ഒരു നല്ല ശ്വാസം അകത്തേക്ക് എടുത്തേ... 1....2.....3

ഇനിയും മെല്ലെ സമയം എടുത്ത് ശ്വാസം പുറത്തേക്ക്
വിട്ടേ... ദേ കണ്ടില്ലേ താൻ ഒക്കെയായല്ലോ..!!
അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അല്ലെങ്കിലും ഞാൻ ചെയ്ത്
കൂട്ടിയതിനെല്ലാം ഇയാൾ ക്ഷമിക്കണമോ.
പിന്നെ, വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ എന്നെ പുറത്ത് വെച്ച്
കാണുമ്പോൾ മിണ്ടാതിരിക്കരുത്, തീർച്ചയായും
മിണ്ടണം.. ഞാൻ എല്ലാവരോടും നല്ല ഫ്രണ്ട്ലി ആണ്..
ഇനിയും കൂടുതൽ പറഞ്ഞ് ഞാൻ തന്നെ
ബോറടിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഇത്രയും നേരം എനിക്ക്

പറയാനുള്ളത് പൂർണ്ണമനസ്സോടെ കേട്ടുനിന്ന, ശ്ലോ
വായിച്ചു നിന്ന റീനകൊച്ചിന് ഒരുപാടൊരുപാട് നന്ദി..
Take Care

സ്നേഹപൂർവ്വം,
സഞ്ജു പ്രകാശ്.

ആ കത്ത് മുഴുവനും വായിച്ച ശേഷം ഞാൻ താടിക്ക്
കൈയും കൊടുത്ത് അവനെത്തന്നെ കുറച്ചു നേരം
നോക്കി നിന്നു.. സത്യം, അവൻ ആ കത്തിൽ
എഴുതിയിരുന്നതുപോലെ തന്നെ അത്
വായിക്കുമ്പോൾ ചുണ്ടിൽ ഒരു പുഞ്ചിരി
വിടർന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു ഞാൻ അറിയാതെ തന്നെ.
ഇന്നേവരെയും ഇങ്ങനെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു കത്ത്
ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല, ഒരു നോവലുകളിലും
വായിച്ചിട്ടില്ല.

"എങ്ങനെയുണ്ട് ടാ". അവൻ ചോദിച്ചു.

"എങ്ങനെയാടാ ഇതൊക്കെ..., ഒരു രക്ഷയുമില്ല...!! നീ
വാ ഇപ്പോൾ തന്നെ അവൾക്ക് കൊടുത്തേക്കാം ഇത്."

"അയ്യോ വേണ്ടടാ, നമുക്ക് ലഞ്ച് കഴിഞ്ഞ്
കൊടുക്കാം.. ടാ പക്ഷേ എനിക്കെന്തോ ഒരു ചമ്മൽ."

"എന്തിന്.....അതിനിത് ഇത് ലവ് ലെറ്റർ ഒന്നും അല്ലല്ലോ. പിന്നെന്താ? നീ ധൈര്യമായി ചെല്ലൂ"

അവൻ ഒന്ന് മൂളി.

അന്ന് ഉച്ചക്ക് ലഞ്ച് കഴിഞ്ഞ ശേഷം ഞങ്ങൾ റീനയേയും കാത്ത് അടുത്തുള്ള സൈക്കിൾ ഷെഡിൽ നിന്നു. കൈ കഴുകിയ ശേഷം റീനയേ ആ ഷെഡിനോട് അടുത്തുകൂടി കൊണ്ടുവരുന്ന കാര്യം ഞാൻ നേരത്തേ തന്നെ അവളുടെ ഒരു കൂട്ടുകാരിയോട് സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. സഞ്ജു അവൻ എഴുതിയ കത്ത് ഒരു ഡയറിക്കുള്ളിലേക്ക് വയ്ച്ചു തയാറെടുപ്പുകൾ നടത്തി.

വിചാരിച്ചതുപോലെ തന്നെ അവർ വന്നു. കൂട്ടുകാരികളോടൊക്കെ കഥയും പറഞ്ഞ് തന്റെ ഇരുവശവുമുള്ള അവരോട് ചിരിച്ചു കളിച്ചാണ് ആളുടെ വരവ്. ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് അവർ എത്തിയതും പെട്ടെന്ന് സഞ്ജു റീനയേ വിളിച്ചു

"റീനാ... ഒന്ന് നിൽക്കണം.."

അവൾ തിരിഞ്ഞു ഞങ്ങളെ നോക്കി. ശേഷം കൂട്ടുകാരികളുടെ മുഖത്തേക്കും മാറി മാറി നോക്കി. അപ്പോഴേക്കും അതിലൊരാൾ അവളേ തള്ളി ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് നീക്കിവിട്ടു.

"എന്താ ചേട്ടാ?"

സഞ്ജു അവന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഡയറി അവളുടെ നേരെ നീട്ടി.

"ഇതെന്താ?"

"എനിക്ക് നിന്നോട് പറയാനുള്ളതെല്ലാം ദേ ഇതിലുണ്ട്. സമയം പോലെ വായിച്ച് നോക്ക്."

അവൾ ഒരു നിമിഷം പതുങ്ങി. ആ സമയം അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഒരു വീർപ്പുമുട്ടൽ ഞാൻ കണ്ടിരുന്നു.

സഞ്ജു: "പേടിക്കണ്ടടോ, താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപോലെ ഒന്നും ഇല്ല."

അത് വാങ്ങിയശേഷം എന്റെ മുഖത്തേക്കും കൂടി ഒന്ന് നോക്കിയ അവൾ തിരിഞ്ഞു നടന്നു. ഒരക്ഷരം പോലും മിണ്ടിയില്ല.

പിന്നീട് ഞാൻ ലാബിനുള്ളിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി വരുമ്പോഴാണ് റീനയെ കാണുന്നത്.

റീന: "ഹോയ്.."

ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി

അപ്പോഴേക്കും അവളോടി എന്റെ അരുകിലേക്ക് വന്നു.

"അല്ല, അതെന്താ സംഭവം, വല്ല ലവ് ലെറ്ററുമാണോ? ഞാൻ വായിച്ചുനോക്കിയില്ല ഇതുവരെയും."

അതിനുള്ള മറുപടിയെന്നവിധം ഞാൻ ആദ്യമൊന്ന് ചിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

"ഏയ്... ഇയാള് ആദ്യം അതൊന്ന് വായിച്ചുനോക്ക്... അപ്പോ മനസ്സിലാവും."

അതുകേട്ടയുടനെ അവളും ചിരിച്ചു. ശരിയെന്ന മട്ടിൽ ഇരു കൈകളും നീട്ടിയൊരു തംസ് അപ്പ് കാട്ടിയശേഷം, പെട്ടന്ന് കൈകൾ പുറകിലേക്ക് കെട്ടി രണ്ടടി പിന്നോട്ട് നടന്നു. പിന്നീട് പെട്ടന്ന് തന്നെ തിരിഞ്ഞ് എന്റെ അടുത്ത് നിന്നും ഓടി പോയി.

അഞ്ച്

പിന്നീട് റീനയെ ഞാൻ കാണുന്നത് പിറ്റേദിവസമാണ്. ഒരുപക്ഷേ അവന്റെ കത്തവൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടാകണം. അല്ല സംശയമാണ്, അറിയില്ല. എന്തായാലും അന്ന് രാവിലെ ഇന്റർവെലിനും, പിന്നീട് ലഞ്ച് ബ്രേക്കിനും

അവളേ ഞങ്ങൾ കണ്ടു. പുറത്തേക്കിറങ്ങുമ്പോൾ ഒരുപക്ഷേ അവള് വരുന്നുണ്ടോ എന്ന് നോക്കിയ ശേഷമാണ് ഞങ്ങളും ക്ലാസ്സിൽ നിന്നും ഇറങ്ങുന്നത്. പക്ഷേ പരസ്പരം ഒന്ന് സംസാരിക്കാനുള്ള സന്ദർഭം ഇതുവരേക്കും ഒത്തുവരുന്നില്ല. അന്നും അവളേ വെറുതെ കാണാൻ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നാണ് ഞാനും സഞ്ജുവും കരുതിയിരുന്നത്. പക്ഷേ അങ്ങനെ അല്ലായിരുന്നു. സ്കൂൾ വിട്ടുകഴിഞ്ഞ് സഞ്ജു അവന്റെ സൈക്കിൾ എടുക്കാനായി ഷെഡിലേക്ക് കയറുമ്പോഴാണ് റീന തന്റെ കൂട്ടുകാരികളുമായി ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നത്. അവൾ അവനെ വിളിച്ചു, ശേഷം അവന്റെ ഡയറിയും അതിനുള്ളിലെ കത്തും തിരികെ കൊടുത്തു. ദൂരെ നിന്നാണെങ്കിലും ആ സമയം അവന്റെയുള്ളിലുണ്ടായ വെപ്രാളം ഞാൻ അടുത്തറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

സഞ്ജു: "താ.. താൻ ഒക്കെയല്ലേ ഇപ്പോൾ?"

റീനയൊന്ന് മുളിയ ശേഷം അവനെ നോക്കി ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു.

എല്ലാം ശെരിയായെല്ലോ ദൈവമേ എന്ന് ഞാനും ഒന്ന് ആശ്വസിച്ചു. അന്നാണ് കുറച്ചു നാളുകൾക്കൊടുവിൽ സഞ്ജുവിന്റെ മുഖത്ത് ഞാൻ വല്ലാത്തൊരു തെളിച്ചം കാണുന്നത്. എന്റെ അടുത്തേക്ക് വന്ന ശേഷം അവൻ

എന്നെ എടുത്ത് കറക്കി.. "ടാ മോനേ... എല്ലാം ഒക്കെ ആയടാ...."

പ്രശ്നങ്ങൾ എല്ലാം ഏതാണ് ഒരുമാതിരിയിപ്പോൾ ഒത്തുതീർപ്പായെങ്കിലും അവളേ കാണുമ്പോഴുള്ള അവന്റെ ചമ്മൽ പൂർണ്ണമായും മാറിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവളോട് സംസാരിക്കണം, വെറുതെ ഒന്ന് സംസാരിക്കണം എന്ന് അവന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു നൂറുവട്ടം ആശ തോന്നുമെങ്കിലും അവളേ കാണുമ്പോഴേ സഞ്ജു എപ്പഴും മുഖം തിരിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ അവൻ അവൾക്ക് നൽകിയ ആ കത്ത്, എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും അതൊരു വിജയമായിരുന്നു. കാരണം റീനപതിയെ പതിയെ അവനോട് ഇപ്പോൾ സംസാരിക്കുകയും ചിരിക്കുകയുമൊക്കെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ആറ്

അങ്ങനെ തട്ടിയും മുട്ടിയും ദിവസങ്ങൾ പിന്നെയും പിന്നെയും അലയടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കാര്യങ്ങളൊക്കെ ഒത്തുതീർപ്പായി എന്ന് ഒരു തോന്നലൊക്കെ മനസ്സിൽ തോന്നിത്തുടങ്ങി. പക്ഷേ എന്റെ പ്രതീക്ഷകളെയെല്ലാം തകിടം മറിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു അതിനുശേഷമുള്ള

സഞ്ജുവിന്റെ മാറ്റങ്ങൾ. ഒഴിവുസമയങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ പുറത്തേക്കിറങ്ങുമ്പോൾ സഞ്ജു അവളേയും തിരഞ്ഞ് ആ ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിലൂടെ കണ്ണോടിക്കുന്നത് ഞാൻ പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോഴൊക്കെ അവൾ വരുന്നതും കാത്ത് അവൻ വരാത്തയിൽ തന്നെ നിൽക്കും. ആള് എത്തിക്കഴിഞ്ഞതിന് ശേഷം മാത്രമേ അവൻ പുറത്തേക്കിറങ്ങുകയുള്ളായിരുന്നു. എന്തോ എവിടെയോ ഒരു പന്തികേടുണ്ട് എന്നത് നന്നേ മനസ്സിലായി. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇവൻ ഇങ്ങനെയൊന്നും കാണിച്ചു കൂട്ടില്ല. ഇതുവരേക്കും നേർരേഖയിൽ മാത്രം സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന എന്റെ സുഹൃത്തിന്റെ പാതയിലിപ്പോൾ ഒരു 'ഡിവിഡേഷൻ' സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത് പതിയെ പതിയെ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയെടുത്തു.

ഞങ്ങളുടെ സ്കൂളിൽ അന്ന് നാഷണൽ സർവീസ് സ്കീമിന്റെ കീഴിൽ ഒരു ബോധവത്കരണ ക്ലാസ്സുകൂടി നടക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. അത് കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഒരുപാട് വൈകി. ഉച്ചയ്ക്ക് ഞങ്ങൾ ചോറ് കഴിക്കുന്നതിന് മുൻപ് കൈ കഴുകാനായി പോകുന്ന നേരം, പരസ്പരം തോളിൽക്കൂടി കൈയിട്ട് എന്തെക്കെയോ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടാണ് നടപ്പ്. ആ നടപ്പിനിടയിൽ കുറച്ചായപ്പോൾ ഞാൻ പറയുന്ന ആവശ്യമുള്ളതും, ഇല്ലാത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ അവൻ യാതൊന്നും തിരികെ പറയുന്നില്ല എന്നത് ഞാൻ

ശ്രദ്ധിച്ചത്. എല്ലാം കേൾക്കുന്നു എന്ന് നടിച്ച് എല്ലാത്തിനും ഒന്ന് മുളുക മാത്രമാണ് അവൻ ചെയ്യുന്നത്. ഞാൻ സഞ്ജുവിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. അപ്പോഴാണ് ഞാൻ ആ കാര്യം അറിയുന്നത് അവൻ ഇവിടെയില്ല!! സത്യത്തിൽ ആ സമയമാണ് ഞങ്ങളുടെ മുൻപിൽ നടന്നുപോകുന്ന മൂന്ന് പെൺകുട്ടികളേ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് തന്നെ, വീനയും കൂട്ടുകാരികളും. അതെ, അവന്റെ കണ്ണുകൾ നേരത്തെ തന്നെ അവളിലുടക്കിയിരുന്നു. 'അവൻ ഇവിടെയില്ല!' എന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതിന്റെ പൊരുൾ ഇപ്പോൾ വ്യക്തമായിക്കാണുമല്ലോ?

ഞാൻ പെട്ടന്ന് നടത്തം നിർത്തിയ ശേഷം അവന്റെ പുറത്ത് ഒരടി വെച്ചുകൊടുത്തു. ഒന്ന് നന്നായി തെട്ടിയെങ്കിലും അപ്പോഴാണ് ആള് സ്വബോധത്തിൽ തിരികെയെത്തുന്നത്.

"ഹമ്.... എന്താണ്, എവിടാണ്?" ഞാൻ ഒരു പരിഹാസ രൂപേണ അവനോട് ചോദിച്ചു

"എന്താടാ ഒന്നുമില്ല, വെറുതെ ഓരോന്ന്..., അല്ല ദേ അവളല്ലേ ആ പോകുന്നത്?"

"അതിനിപ്പോ എന്താ നീ ആദ്യമായി കാണുവാനോ അവളേ? ഉവ്വ് ഉവ്വ്.. നടക്കട്ടേ"

"പോടാ, അതല്ല. പറഞ്ഞു എന്നേയുള്ളൂ" ഒരു കള്ളച്ചിരി അടക്കിപിടിച്ചാണ് ഈ മറുപടി അവൻ പറഞ്ഞതെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി.

"ചെല്ല, ചെല്ല ഇപ്പോൾ ചെന്ന് കൈ കഴുകിയിട്ട് വാ എന്തായാലും."

ഞങ്ങളന് കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് അവൻ ആ കാര്യം പറയുന്നത്.

"ടാ ഒരു കാര്യം പറയട്ടേ ഞാൻ?"

"മനസ്സിലായെടാ എനിക്ക്, നീ എന്താ പറയാൻ പോകുന്നതെന്ന്. റീനയേ ഇഷ്ടമാണെന്നല്ലേ?"
"ഏയ് അങ്ങനെയല്ല!!"

അത് കേട്ട ഞാൻ ചോദ്യം കഴിക്കുന്നത് ഒരു നിമിഷം നിർത്തിയ ശേഷം അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

"പിന്നെന്താ?"

"അങ്ങനെ വെറുതെയൊരിഷ്ടം അല്ലടാ..
അവളെയെനിക്ക് ഒരുപാട് ഒരുപാട് ഇഷ്ടാ!!"

ഇതായിരുന്നു സഞ്ജുവിന്റെ പ്രണയകാഘോഷത്തിലെ ആദ്യ ഭാഗം 'The Foundation of Love'.

ഏഴ്

പിന്നീടുള്ള ഓരോ ദിവസവും സഞ്ജു മറ്റേതോ ലോകം ചുറ്റികറങ്ങി നടന്നു. ദിവസവും സ്കൂളിലേക്ക് വരുമ്പോൾ ആദ്യമേ തന്നെ, ആ മാവിൻ ചുവട്ടിൽ നിരനിരയായി അടുക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന സൈക്കിൾ കൂട്ടത്തിനിടയിൽ അവളുടെ സൈക്കിളുണ്ടോ എന്നാണ് അവൻ ശ്രദ്ധിക്കാറ്. മറ്റുള്ള എല്ലാ സൈക്കിളുകളിൽ നിന്നും അവളുടെ സൈക്കിളിനെ വ്യത്യസ്തമാക്കിയിരുന്നത് അതിന്റെ ഫ്ലൂറൈസ് പച്ച നിറം തന്നെയായിരുന്നു. ഒന്ന് കണ്ണോടിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ആ സൈക്കിൾ അവന്റെ കണ്ണുകളുടെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റിയിരുന്നതിന്റെ കാരണവും അതുതന്നെ. ഒരുപക്ഷേ അതിനോട് ചേർന്ന് ഒരു ചെറിയ സ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നാൽ പോലും 'കുറഞ്ഞപക്ഷം സൈക്കിളെങ്കിലും ഒരുമിച്ചിരിക്കുമല്ലോ' എന്ന് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ തന്റെ സൈക്കിൾ അവിടേക്ക് ചേർത്തുവെക്കാൻ മറക്കാറില്ല. എന്നും രാവിലെ ആ സൈക്കിൾ മാത്രമെങ്കിലുമവിടെ തിളങ്ങി നിൽക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ തന്നെ അവന്റെ മനസ്സ് പകുതിയെങ്കിലും നിറയുമായിരുന്നു.

മറ്റൊരു കാര്യം, റീന മിക്കസമയവും അവളുടെയാ
മൂന്ന് കൂട്ടുകാരികളോടൊപ്പമായിരുന്നു
നടന്നിരുന്നതെങ്കിലും നാളിതുവരെയായിട്ടും
അവരൊക്കെ ആരാണെന്ന് പോലും
സഞ്ജുവിനറിയില്ലായിരുന്നു. കാരണം അവളേമാത്രം
ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനിടയിൽ അവളുടെ
കൂട്ടുകാരികളാരൊക്കെയാണ് എന്ന് ശ്രദ്ധിക്കാൻ
അവൻ പലപ്പോഴും മറന്നുപോകാറുണ്ട്.

എനിക്കെന്തോ എങ്ങനെയെങ്കിലും ഇവരെ
ഒരുമിപ്പിക്കണം എന്ന് അതിയായ
ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാണ് ഞാൻ ആ
കുട്ടിയോട് കൂടുതൽ അടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചത്. ഞങ്ങൾ
ട്യൂഷൻ പഠിച്ചിരുന്നത് ഒരുമിച്ചായിരുന്നതിനാൽ ആ
കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് പാടുപെടേണ്ടി വന്നിരുന്നില്ല.
അങ്ങനെയാണ് ഞാൻ അവളെപ്പറ്റിയുള്ള
സുഖവിവരങ്ങൾ അവനെ എപ്പോഴും
അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് തന്നെ.

എട്ട്

കാര്യങ്ങളുടെ കിടപ്പ് ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആണെങ്കിലും
ഇവയൊന്നും തന്നെ സഞ്ജുവിന്റെ പഠനത്തെ ഒരിട്ട്
ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. അല്ല അവനതിന് സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല.

അതുകൊണ്ടാണല്ലോ ആ ദിവസം അവനങ്ങനെ ചെയ്തത്. കാര്യം എന്താണെന്നല്ലേ?.

ഓണപരീക്ഷ നടക്കുന്ന സമയമാണ് സംഭവം. ഞങ്ങൾക്ക് രാവിലെയും അവർക്ക് ഉച്ച കഴിഞ്ഞുമായിരുന്നു പരീക്ഷ. അതിനാൽ ആ ദിവസങ്ങളിലൊന്നും അവർക്ക് പരസ്പരം കാണാൻകൂടി സാധിക്കില്ലായിരുന്നു എന്നത് പറയേണ്ടതില്ല. പക്ഷേ കുറച്ചുകൂടി ഒന്ന് കാത്ത് നിന്നാൽ അവളേ കാണാൻ സാധിക്കും. സഞ്ജുവിനതറിയാം പക്ഷേ എങ്കിലും അവൻ അതിന് മുൻപേ സ്ഥലം കാലിയാക്കും പഠിക്കാനുണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞ്.

അങ്ങനെയൊരു ദിവസം, ഞങ്ങൾക്ക് അന്ന് കണക്ക് പരീക്ഷയായിരുന്നു. ഞാൻ അന്ന് എന്റെ കാൽകുലേറ്റർ കേടാണ് എന്ന് പറഞ്ഞ് റീനയുടെ കൈയിൽ നിന്നും അവളുടെ കാൽകുലേറ്റർ ട്യൂഷൻ ചെന്നപ്പോൾ വാങ്ങിയിരുന്നു. കാര്യം മറ്റൊന്നുമല്ല ഉച്ചക്ക് പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞ് അത് തിരികെ കൊടുക്കുമ്പോൾ സഞ്ജുവിനെയും കൂടെ കൂട്ടാം, അങ്ങനെ അവൻ റീനയെ കാണാനും സംസാരിക്കാനുമുള്ള ഒരവസരം ഒത്തുവരുമെല്ലോ എന്ന് ചിന്തിച്ചു. അന്ന് പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ഈ കാര്യം സഞ്ജുവിനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

"ടാ, റീനയുടെ കാൽകുലേറ്റർ എന്റെ കയ്യിലുണ്ട് രാവിലെ വാങ്ങിയതാ. നീ അത് അവള് വരുമ്പോൾ കൊടുക്കണം. നിന്നെ ഇത് ഏല്പിച്ചിട്ട് ഞാൻ അത്യാവശ്യമായി പോയി എന്ന് പറഞ്ഞാൽ മതി. അവള് വരുമ്പോൾ ഞാൻ അങ്ങോട്ട് മാറി നിൽക്കാം. എങ്ങനെയുണ്ട് ഐഡിയ? "

അത് കേട്ടപ്പോൾ അവനൊരുപാട് സന്തോഷമായി. അവൾ വരും നേരം വരെ അവൻ ഇവിടെ നിൽക്കണമെന്നുണ്ട് പക്ഷേ പിറ്റേന്ന് കെമിസ്ട്രി പരീക്ഷയാണ്. അവൻ പഠിച്ചുതീരാൻ ഇനിയുമുണ്ട് താനും. എങ്കിൽക്കൂടിയും ഞാൻ അവനെ ഒരിക്കൽ കൂടി നിർബന്ധിച്ചു നോക്കി, പക്ഷേ അവൻ പോകണമായിരുന്നു.

സഞ്ജു: "സാരമില്ലടാ നീ ഈ കാൽകുലേറ്റർ നാളെ അവൾക്ക് തിരികെ കൊടുത്താൽ മതി, കാരണം നാളെ വെള്ളിയല്ലേ. അപ്പോൾ നാളെ ഇവിടെ നിൽക്കാൻ നമുക്ക് സമയമുണ്ടല്ലോ. എന്ത് പറയുന്നു?"

"പറ്റില്ലടാ, നാളെ അവർക്ക് മാത്സ് എക്സാമാ..!"

അവൻ ഒരുനിമിഷം നിശബ്ദമായി നിന്നു. അവളേ ഒന്ന് കാണണം എന്ന് അവനൊരുപാട് ആഗ്രഹമുണ്ട് പക്ഷേ....

സഞ്ജു: എടാ നീ ആ കാൽകുലേറ്റർ ഒന്ന് കാണിച്ചേ?

എന്റെ ബാഗിനുള്ളിൽ നിന്നും ഞാനാ
കാൽകുലേറ്ററൊടുത്ത് അവൻ നേരെ നീട്ടി.

പെട്ടെന്നാണ് വാടിപ്പോയ സഞ്ജുവിന്റെ മുഖം ഒറ്റയടിക്ക്
തെളിഞ്ഞത്. സഞ്ജു പെട്ടന്ന് ബാഗ് തുറന്ന് അവന്റെ
കാൽകുലേറ്റർ എടുത്ത് എന്റെ കൈയിൽ തന്നു.
എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു,

"ടാ, തത്കാലം നീ ഇത് അവൾക്ക് കൊടുക്ക്,
അവളെറിയുന്നില്ലല്ലോ ഇത് എന്റെ കാൽകുലേറ്റർ
ആണെന്നുള്ള കാര്യം. ശേഷം നമുക്ക് നാളെ പറയാം.
അവ തമ്മിൽ ചെറുതായി ഒന്ന് മാറിപ്പോയി എന്ന്.
പോരെ?"

സത്യത്തിൽ അവന്റെയും അവളുടേയും കാൽകുലേറ്റർ
ഒരേ മോഡലായിരുന്നു എന്നത് ഞാനും അപ്പോഴാണ്
ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്.

ഞാൻ: "അത് കൊള്ളാല്ലോ, എങ്കിൽ
അങ്ങനെയാകട്ടെ."

സഞ്ജു പറഞ്ഞപോലെ തന്നെ ഞാനവന്റെ
കാൽകുലേറ്റർ റീനക്ക് കൊടുത്തു.

പക്ഷേ ഞങ്ങളാരും തന്നെ അറിയാത്തൊരു വൻ ട്രിസ്റ്റായിരുന്നു അവിടെ പിന്നീട് നടന്നത്. ട്രിസ്റ്റിലുപരി ചതി എന്ന് പറയുന്നതാവും കൂടുതൽ അനുയോജ്യം

ഒൻപത്

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ ട്യൂഷൻ സെന്ററിൽ വെച്ച് അവളേ കണ്ട് കാൽകുലേറ്റർ മാറിപ്പോയത് പറയാൻ ചെന്ന ഞാൻ ആകെ ചമ്മി ഇല്ലാതായിപ്പോയി. കാര്യം ആ പെൺകുട്ടി ഇനിയും എന്നെ പറയാൻ ബാക്കി ഒന്നുമില്ല. സംഭവം, സഞ്ജുവിന്റെ കാൽകുലേറ്റർ പണി തന്നു അത്രതന്നെ. അതിന്റെ ക്രമീകരണങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ സഞ്ജു അവന്റെ ആവശ്യം പോലെ മാറ്റിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അത് നേരെ ഉപയോഗിക്കാൻ പോലും റീനയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. ഒന്നത്. മറ്റൊന്ന് ആ കാൽകുലേറ്റർ ഇടയ്ക്കിടെ ഓഫ് ആയി പോയ്കൊണ്ടിരിക്കുകയും കൂടി ചെയ്തിരുന്നു. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ ആ പെൺകുട്ടിയെ തലേന്ന് മുഴുവനും ആ സാധനം വട്ടം കറക്കി എന്നത് തന്നെ. ഇന്നിപ്പോൾ മറ്റാരുടെയോ കാൽകുലേറ്ററും കൊണ്ടാണ് ആള് വന്നിരിക്കുന്നത്. കഷ്ടമായി പോയി. വേണ്ടായിരുന്നു.

ഈ കാര്യം അറിഞ്ഞതും സഞ്ജു തലയിൽ കൈവെച്ചു നിന്നു.

"ഇൗശ്വരാ.... എന്നാലും ചതിയല്ലേടാ ആ കാൽകുലേറ്റർ കാണിച്ചത്?. അല്ല എന്റെ കഷ്ടകാലം, അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കുഴപ്പോം ഇല്ലാണ്ട് ഇരുന്ന സാധനം ദാ ഇപ്പോൾ പണിപറ്റിച്ചേക്കുന്നു. ഹും, ഇനിയും ഞാനെങ്ങും വരണില്ല ആ പെങ്കൊച്ചിന്റെ മുൻപിൽ. ആകെ നാണക്കേടായി പോയി...!"

"സത്യം, സത്യം. സാരമില്ല നീ വാ ഞാൻ അതൊക്കെ പറഞ്ഞ് സോൾവ് ആക്കിയിട്ടുണ്ട്."

അങ്ങനെ ഞങ്ങളെന്നേ ദിവസം റീനയേയും കാത്ത് നിന്നു. അവളെത്തിയപ്പോൾ സഞ്ജുവാണ് കാൽകുലേറ്റർ അവൾക്ക് നൽകിയത്. എങ്കിലും അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് ഒന്ന് നോക്കാൻ പോലും അവന് നന്നേ ചമ്മലുണ്ടായിരുന്നു. എന്തെക്കെയോ ചോദിക്കണം പറയണം എന്നൊക്കെ കരുതി വന്നവനാ. ഈ സംഭവം കാരണം ഒരക്ഷരവും അവന് മിണ്ടാൻ സാധിച്ചില്ല. ആകെ ചോദിച്ചത് ഒന്നുമാത്രം "പരീക്ഷയൊക്കെ നന്നായി എഴുതിയില്ലേ?" അത്ര തന്നെ.

നേര് പറഞ്ഞാൽ, സഞ്ജുവിനെ കുറ്റം പറയാനും എനിക്കാവില്ല, കാരണം അവന്റെ സ്ഥാനത്ത്

ഞാനായിരുന്നെങ്കിൽ പോലും ഇങ്ങനെ സ്തംഭിച്ചു
നിന്നിരുന്നേനെ.

പത്ത്

ചില പ്രണയങ്ങൾ അങ്ങനെയാണ്. അവരറിയാതെ
മറഞ്ഞുനിന്നുകൊണ്ട് അവരെ സ്നേഹിക്കുമ്പോഴുള്ള
അനുഭൂതി അത് ഒന്ന് വേറെ തന്നെയാണ്. കേവലം
അക്ഷരങ്ങൾക്കൊണ്ട് വർണ്ണിക്കാൻ
കഴിയുന്നതിലുമപ്പുറം, പ്രപഞ്ചമെന്ന പുസ്തകത്തിൽ
വിസ്തരിക്കപ്പെടാത്ത അങ്ങനെയൊന്നുകൂടി
കുറിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. അറിഞ്ഞുകൊണ്ടോ അറിയാതെയോ
അതിന്റെ ഓരോ താളുകളും കടന്നുപോകുമ്പോൾ
മനസ്സിലാകും എത്രത്തോളം കഠിനമാണവയെന്ന
സത്യം. തുറന്നുപറഞ്ഞാലോ എന്നൊരായിരം തവണ
ചിന്തിക്കും പക്ഷേ ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ ഭയമാണ്.
അങ്ങനെ കടന്നുപോകുന്നതോ, നാളുകളും.
ഒരുപക്ഷേ അവരുടെയൊരാറ്റ ചിരി മതി ആ ദിവസം
മുഴുവൻ മനസ്സ് നിറയാൻ. പ്രണയത്തിന്റെ
ഒരംശംപോലും പുറത്ത് കാട്ടാതെ സത്യമുള്ളതെല്ലാം
ഉള്ളിലൊതുക്കി പലപ്പോഴും അവരോട്
സംസാരിക്കുമ്പോഴും ചിരിക്കുമ്പോഴുമൊക്കെ നമ്മുടെ
കണ്ണുകൾ ഒരിക്കലും നുണ പറയുകയില്ല. സ്നേഹം
ആത്മാർത്ഥമാണെങ്കിൽ അതയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ
തിരിച്ചറിയാനാവും. പക്ഷേ റീന,

അവൾക്കെന്തുകൊണ്ടാവാം അത് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാഞ്ഞത്?.

പിന്നീട് സഞ്ജു റീനയോട് തന്റെ സ്നേഹം തുറന്ന് പറഞ്ഞത് അന്നായിരുന്നു, അന്ന് ഞങ്ങളുടെ സ്കൂളിൽ കായിക മേള നടന്ന ആ ദിവസം. ഞങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ അവളും അത് കാണാൻ എത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സർവ്വദൈവങ്ങളെയും മനസ്സിൽ വിചാരിച്ച് സഞ്ജു അന്ന് റീനയുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി. സത്യം പറഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ സുഹൃത്തുക്കൾ എല്ലാംകൂടി അവനെ നന്നായി എരികയറ്റിയിട്ടുണ്ട് എന്നത് ഒരു പ്രധാന കാര്യം തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ യാതൊന്നും നോക്കാതെ, എങ്ങുമില്ലാത്ത ധൈര്യവും സംഭരിച്ചു അവൻ അന്ന് റീനയോട് തന്റെ സ്നേഹം തുറന്ന് പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ അത് അത്രയ്ക്ക് അങ്ങ് വിജയകരമായിരുന്നില്ല. അവളന്ന് ആ ക്ലാസ്സിനരികിലൂടെ നടന്നു പോവുമ്പോൾ. സഞ്ജു പതിയെ അവളുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു.

"ഹലോ, കുട്ടി ഒന്നവിടെ നിന്നേ..."

കാര്യം അവൻ പതിയെ ആണ് അത് പറഞ്ഞതെങ്കിലും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ പെട്ടെന്നരികിൽ വന്നുനിന്ന് അങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ കുട്ടി പെട്ടെന്നൊന്നു ഞെട്ടി!"

അത് കണ്ടതും സഞ്ജുവിന്റെ ധൈര്യം മുഴുവനും ഒറ്റയടിക്ക് ചോർന്നുപോയി. എന്തിനാണ് വന്നതെന്ന് പോലും അവൻ മറന്നു. സംസാരിക്കാമെന്ന് കരുതിയാലോ, പക്ഷേ നാവ് പോലും മരവിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

"ഞാ.. ഞാൻ ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞാൽ കുട്ടി ദേഷ്യപ്പെടോ?"

"ഹ..ഹ, കാര്യം അറിയാതെ എങ്ങനെയാ ചേട്ടാ ദേഷ്യപ്പെടുമോ ഇല്ലയോ എന്ന് പറയണത്?"

"റീന... എനിക്ക്.... എനിക്ക് നിന്നെ ഒരുപാട് ഇഷ്ടാ.. എങ്ങനെയാ പറയാ, എന്നൊന്നും എനിക്കറിഞ്ഞുടാ. പക്ഷേ..."

"ചേട്ടാ അന്നവന്മാർ അങ്ങനെയൊക്കെ വെറുതെ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞ്..."

"ഏയ് ഞാൻ കാര്യമായി തന്നെ പറഞ്ഞതാ...."

പെട്ടെന്നാണ് സഞ്ജു നോക്കുമ്പോൾ അടുത്ത ബിൽഡിങ്ങിന് മുകളിൽ നിന്ന് ഒരു ടീച്ചർ താഴേക്ക് നോക്കി നിൽക്കുന്നത് അവൻ കാണുന്നത്. അത് കണ്ടതും അവൻ ഒന്ന് പരിഭ്രമപ്പെട്ടു. പറഞ്ഞ് വന്നത്

മുഴുവനാക്കും മുൻപേ അവൻ നിർത്തി. ശേഷം അവിടുന്ന് പതിയെ നടന്നു നീങ്ങി. പക്ഷേ വാസ്തവത്തിൽ ആ ടീച്ചർ അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് ഫോൺ ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിലും അവരാരും തന്നെ ഇതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കില്ല എന്നിവനറിയാം എന്നിട്ടും അവൻ പരിഭ്രമം കാട്ടി.

"യോ.. ദേ ടീച്ചർ നോക്കുന്നു. റീന എന്താണെങ്കിലും നീ എന്നോട് പറയണം.. ശെരിയെങ്കിൽ.. പോട്ടേ.. ആലോചിച്ച് പതിയെ പറഞ്ഞാൽ മതി."

അവൻ ഓടി ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു

"ടാ, എന്തായി?"
പ്രണവ് ചോദിച്ചു.

"പറഞ്ഞെടാ പക്ഷേ ആ ടീച്ചർ എന്തോ ഞങ്ങളെ നോക്കി നിൽക്കുവായിരുന്നു."

ഞാൻ: "ആർ രേവതി ടീച്ചറോ?"

"ഹം അതേ."

ഞാൻ: "എടാ പൊട്ടാ..... ടീച്ചർ അവിടെ ഫോൺ ചെയ്തുകൊണ്ട് നിൽക്കുവായിരുന്നു. ഹാ സാരമില്ല പറയാനുള്ളത് പറഞ്ഞില്ലേ?"

സഞ്ജു: "അതേടാ പറഞ്ഞു, ഹാവു ഇപ്പോൾ മനസ്സിനൊരു വല്ലാത്ത ആശ്വാസം തോന്നുന്നു. ഒരുപാട് കാലമായില്ലേ ഈ ഭാരവും ചുമന്നുകൊണ്ട് നടക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്. പക്ഷേ, ടാ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ അവൾക്ക്, അവൾക്ക്.... "

പ്രണവ്: "നീ വെറുതെയിരുന്നേ, ആവശ്യമില്ലാതെ ഓരോന്ന് ചിന്തിക്കാതെ, എന്തായാലും അവളുടെ മറുപടി വരട്ടെ. അതിനിയും പോസിറ്റീവ് ആയിട്ട് ആണെങ്കിലും നെഗറ്റീവായി ആണെങ്കിലും."

സഞ്ജു: "അതേടാ... പക്ഷേ എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല ശെരിയാവുമെന്ന്."

ഞാൻ: "ടാ നോക്ക്, ഇനിയിപ്പോൾ നെഗറ്റീവ് ആണെങ്കിലും പോസിറ്റീവ് ആണെങ്കിലും നീ പറയാനുള്ളത് പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഇനിയും അതിനെ പറ്റി ചിന്തിക്കരുത്. ടാ ഒരു കാര്യം പറയട്ടേ. ഈ ലോകത്ത് ആരെക്കൊണ്ടും ഒരാളേയും നിർബന്ധം കൊണ്ട് സ്നേഹിക്കാനാവില്ല. സ്നേഹം, അത് ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും സ്വയം പ്രതിഭലിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. നിനക്കറിയോ?, കണ്ണുകൾക്ക് കാണാൻ കഴിയാത്തൊരു ലോകം ഹൃദയത്തിനുണ്ട്. അവിടെയാണ് സത്യസന്ധമായ സ്നേഹം പൂക്കുന്നത്! "

അവൻ ഒരു നിമിഷം ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു. ഞാൻ തുടർന്നു

"അതേടാ.... അവിടെ എത്തിച്ചേരുക എന്നത് കുറച്ചധികം കഷ്ടപ്പാട് തന്നെയാണ് സംശയം വേണ്ട. ഇനിയിപ്പോൾ അവളെ പോസിറ്റീവായി ഒരു മറുപടി പറഞ്ഞാൽ. അളിയാ... നാളെ നിന്റെ ചിലവാ മുഴുവനും. മറിച്ചാണെങ്കിൽ, ടാ നീയൊരിക്കലും അതോർത്ത് പിന്നീട് ദുഃഖിക്കരുത് ഞാൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഒന്ന് ഓർമ്മയുണ്ടായാൽ മതി. പിന്നെ ചിലതൊക്കെ ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത് പോലെയാണു നടക്കുക. എനിക്കറിയാം നിനക്ക് അവളേ ഒരുപാട് ഒരുപാട് ഇഷ്ടമാണ് എന്നുള്ളത്.. ടാ സ്നേഹം സത്യമാണെങ്കിൽ അത് പൂർണ്ണമായും ഒരുപാട് സമയം ഒന്നും വേണ്ട. നീ നോക്കിക്കോ നിന്റെ സ്നേഹം അവളെ കാണാതിരിക്കില്ല. മാത്രമല്ല നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പയ്യനെ അങ്ങനെ ഏത് പെൺകൊച്ചാ വേണ്ടാന്ന് പറയാ...!! അവളെ നാളെ പോസിറ്റീവായി ഒരു മറുപടി തരും നോക്കിക്കോ നീ."

അന്ന് ഞാൻ അവനോട് അങ്ങനെ കുറേയധികം കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുത്ത് അവന്റെ മനസ്സിനെ കഴിയും വിധം തണുപ്പിച്ചു.

പതിനൊന്ന്

പക്ഷേ ചില കാര്യങ്ങൾ അതിനിയും എത്ര ശ്രമിച്ചാലും തിരുത്തിയെഴുതാൻ സാധിക്കില്ല. മനുഷ്യജന്മം എന്നത് കേവലമൊരു പാവക്കൂത്താണ്, നിയന്ത്രിക്കുന്നവൻ 'വിധി'യും. അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത മാർഗത്തിലൂടെ മാത്രമാകും നമ്മുടെയൊക്കെ യാത്ര. ചിന്തിച്ചുനോക്കൂ ഒരു മനുഷ്യൻ, അവൻ ജനിച്ചത് ഒരു പണക്കാരനായിട്ട് ആയിരുന്നിരിക്കാം, പക്ഷേ അവന്റെ മരണസമയം, കേവലമവൻ ദരിദ്രനായാണ് മരണപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അത് അവന്റെ വിധിയാണ്. ജീവിതമെന്ന യഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ഒരംശം മാത്രമായ സ്നേഹം, പ്രണയം എന്നതൊക്കെയും വിധിയുടെ കൈകളിൽ അമ്മാനമാടുന്ന വെറുമൊരു സത്യം മാത്രം.

വാസ്തവത്തിൽ പ്രണയം, അതിർവരമ്പുകൾ ഇല്ലാത്ത ഒരു മഹാസാഗരം തന്നെയാണെങ്കിലും. വേണ്ടിവന്നാൽ മനസ്സിനുള്ളിൽ ഒരു മഹാ പ്രളയം തന്നെ സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള കെൽപ്പുണ്ട് അതിന്. അതിനവയ്ക്ക് വെറും നിമിഷങ്ങൾ മാത്രം മതി...!!

ഇനിയും പറഞ്ഞ് പഴുകിയതോ അല്ലെങ്കിൽ വരും തലമുറയിൽ പറയപ്പെടാൻ പോകുന്നതോ ആയിട്ടുള്ള മറ്റൊരു സത്യം ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്താം ഞാൻ സഞ്ജുവിനോടും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇവ തന്നെയാണ്. ഒരിക്കലും ആരെയും നിർബന്ധിതനായി

സ്നേഹിക്കാനോ. മനസ്സിനുള്ളിൽ സ്നേഹം
അത്രമേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെടുത്താനോ ഒരുവനും
സാധിക്കില്ല. അതിനിയും മനുഷ്യനെന്നല്ല ഇനിയൊരു
പ്രപഞ്ച ശക്തിക്കും കഴിയില്ല. ഒരുപക്ഷേ ഈ
സത്യമാകാം എന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്തിൽ നിന്നും,
അത്രമേൽ പ്രിയപ്പെട്ടതും, ആരക്കെയോ ആയിരുന്ന
ആ ചുരളന്മുടിയും മയിൽപ്പീലി കണ്ണുകളും ചെമ്പനീർ
പുഷ്പങ്ങൾ പോലും തോറ്റുപോകും വിധം നിറമാർന്ന
ചുണ്ടുകളുമുള്ള ആ പെൺകുട്ടി ഇത്രേയും
അകന്നുപോകാൻ കാരണം.

അതെ സഞ്ജുവിന്റെ സ്നേഹം ഒരിക്കലും റീനയ്ക്ക്
മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഒരിക്കൽ പോലും
അവളതിന് ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. അതാണെല്ലോ സഞ്ജു
അവന്റെ സ്നേഹം തുറന്ന് പറഞ്ഞിട്ടും റീന അത്
തിരസ്കരിച്ചത്. പക്ഷേ അതൊരിക്കലും അവളുടെ
തെറ്റല്ല. ചിലയാളുകൾക്ക് ഒരുപക്ഷേ വേനലാകും
കൂടുതൽ ഇഷ്ടം, മറ്റുചിലർക്ക് മഴയും. ചിലർക്ക്
രാത്രിയാണെങ്കിൽ മറ്റുചിലർക്ക് പകലാകും. ഞാൻ
ഈ പറഞ്ഞതിന്റെ പൊരുൾ വ്യക്തമാക്കാൻ ഒരു
മനുഷ്യനായാൽ മാത്രം മതി. ഓരോ ജന്മങ്ങളും
വ്യത്യസ്തമാണ്, അവർക്ക് അവരുടേതായ
ഇഷ്ടങ്ങളും അനിഷ്ടങ്ങളും തീർച്ചയായുമുണ്ട്.
അതിൽ അഭിപ്രായം ചൊല്ലാൻ നമുക്കെന്ത്
അധികാരം. ജീവിതമാകുന്ന ഈ നൗകയിലെ വെറും
യാത്രക്കാർ മാത്രമാണ് നാം ഓരോരുത്തരും..

അന്ന് റീനയെ കണ്ടശേഷം എന്റെയടുത്തേക്ക്
തിരികെയെത്തിയ സഞ്ജുവിന്റെ കണ്ണുകൾ
നിറയുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ അതിലുപരി
എന്ത് പറയണം എങ്ങനെ പറയണം
എന്നൊന്നുമറിയാതെ അവന്റെ മുൻപിൽ
നിസ്സഹായതയോടെ നോക്കിനിൽക്കേണ്ടി വന്ന എന്റെ
മാനസികാവസ്ഥ ഞാൻ ആരോടാണ് പറയേണ്ടത്.
റീനയ്ക്ക് അറിയില്ലെങ്കിലും എനിക്കൊന്ന് വ്യക്തമായി
അറിയാം. സഞ്ജുവിന് റീനയെ ഒരുപാട്
ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അവളെങ്ങനയാണ് എന്തിനാണ്
അവന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്ന് വന്നതെന്ന്
എനിക്കിപ്പോഴും അറിഞ്ഞുകൂടാ. സാഹചര്യങ്ങളുടെ
തമോ ഗർത്തങ്ങളിൽ മുങ്ങിത്താഴുമ്പോഴും ഒരിക്കൽ
കൂടി ഒഴുകിനെതിരെ നീന്താനായി അവൻ ശ്രമിച്ചു.
'നിന്റെ സ്നേഹം വീണ്ടുമവളെ അറിയിക്കാൻ
അവസരമിനിയും വരുകയില്ലേ, ശ്രമിച്ചുകൂടേ'
എന്നൊന്ന് ഞാൻ ചൊല്ലിയപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞത്
ഇത്രമാത്രം.

"എനിക്കൊരു തെറ്റുപറ്റി. എനിക്കതിൽ
ബോധമുണ്ടായത് ഇപ്പോഴാണ്, ദുർഘടം നിറഞ്ഞ
പാതയിലൂടെയാണ് ഞാനെന്റെ രഥവുമായി
സഞ്ചരിക്കുന്നത് എന്നത് ഒരുനിമിഷം
ആരെയുംപോലെ ഞാനും മറന്നു.
ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ അനേകം കാതങ്ങൾ

എനിക്കിനിയും കടന്നുപോകാനുമുണ്ട്.
അങ്ങനെയുള്ളപ്പോൾ മറ്റൊരാളെയും കൂടി
തന്നോടൊപ്പം കൂട്ടുന്നത് ഞാനൊരിക്കലും ചിന്തിക്കുക
പോലും അരുത്. എന്റെ ക്ലേശങ്ങളുടെ ഒരംശം പോലും
അയാളും കൂടി അനുഭവിക്കാൻ ഞാനൊരിക്കലും
ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, അതിനിയിപ്പോൾ വഴിയിലെപ്പഴോ
കാണാനിടയായ മനോഹരമായ
പുഷ്പമായാൽപോലും.

തന്നോടൊപ്പം ചേർത്ത് നിർത്തുവാൻ ഒരുപാട്
ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും മതിയാവോളം വെള്ളവും
വെളിച്ചവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതിനെ
ഇപ്പോഴുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ നിന്നും പരിച്ചുമാറ്റി
തന്നോടൊപ്പം കൂട്ടിക്കോണ്ട് പോകുമ്പോൾ എന്റെ
ക്ലേശങ്ങളുടെ പകുതിയല്ലെങ്കിൽ ഒരംശമെങ്കിലും
അവയിലും അനുഭോഗം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.
അങ്ങനെയൊക്കുമ്പോൾ അതൊന്ന് വാടിയാൽ പോലും
എനിക്കത് സഹിക്കിനാവില്ല. അപ്പോൾ ഇനിയുമതെത്ര
സുന്ദരമാണെങ്കിൽ പോലും, എല്ലാം
മനസ്സിനുള്ളിലൊതുക്കി കണ്ണടയ്ക്കാൻ മാത്രമേ
എനിക്ക് സാധിക്കുകയൊള്ളൂ."

അവൻ അതുപറഞ്ഞപ്പോൾ അവനോടൊപ്പം തന്നെ
എന്റെയും കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. ഞാനവനെ
നെഞ്ചോട് ചേർത്തുപിടിച്ചു കാരണം ആ

വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം അത്രയ്ക്കെന്നെ വല്ലാതെ നോവിച്ചു.

ദിവസങ്ങൾ പോകെ പോകെ അവൻ റീനയോട് പഴയതുപോലെ സംസാരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, അവളേ ഒരു സുഹൃത്തായി കാണാനായി അവൻ കഴിയുന്നതും ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ അവനെയൊന്നു കാണണോ സംസാരിക്കാനോ പോലും താത്പര്യമില്ലാത്ത ആ പെൺകുട്ടിയെ ഇനിയും കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കേണ്ട എന്ന് കരുതിയിട്ടാവാം സഞ്ജു പൂർണ്ണമായും അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ഓടിമറയാൻ ശ്രമിച്ചത്. പ്ലസ്ടു കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം പിന്നീടൊരിക്കലും സഞ്ജു റീനയെ കണ്ടുമുട്ടിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും ആ സ്കൂളിന്റെ പടിയിറങ്ങുന്നതിനു മുൻപ് അവസാനമായി അവളേ കാണണം, യാത്ര ചോദിക്കണം, എല്ലാത്തിനും മാപ്പ് പറയണം എന്നൊക്കെയൊരുപാടു ആഗ്രഹിച്ചതാണ് പക്ഷേ കാലം വീണ്ടും അതിന് വകയൊരുക്കിയില്ല.

പന്ത്രണ്ട്

***

നാളുകൾക്ക് ശേഷം ഇന്നവന്റെ മെസ്സേജ് കാണുമ്പോൾ എനിക്കൊരുപാട് സന്തോഷം തോന്നുന്നു. അവസാനമായി ഞാൻ അവനെക്കണ്ടിട്ട് ഇന്നേക്ക് കുറച്ച് വർഷങ്ങളാകുന്നു. തീർച്ചയായും

അടുത്ത മാസം ഇതേസമയം എനിക്ക്
നാട്ടിലെത്തണം, തീർച്ചയായും എന്റെ ചങ്ങാതിയെ
ഒന്ന് കാണണം. അവന്റെ വിവാഹമാണ്. അതിൽ
പങ്കുചേരണം, ഒരു പ്രയിശ്ചിതമായിട്ടെങ്കിലും

ആ മെസ്സേജ് വായിച്ച്, ഒരു പത്തുമിനുറ്റിനകം അവൻ
എന്നെ തിരികെ വിളിച്ചു. ഒരുപാട് നേരം ഞങ്ങൾ
സംസാരിച്ചു. അതിനിടയിൽ അവനെനോട്
ചോദിക്കുകയുണ്ടായി.

"ഓ അവളെവിടെ, അവളെ സുഖമായിരിക്കുന്നുോ?"

ഒരു നിമിഷം ഞാൻ നിശബ്ധിതനായി നിന്നുപോയി.

"ഞാനറിഞ്ഞിരുന്നു കാര്യങ്ങൾ, രണ്ടാൾക്കും ഒരുപാട്,
ഒരുപാട് ആശംസകൾ. എനിക്കറിയാം, ആൾക്ക്
ഇപ്പോഴും എന്നോടുള്ള ദേഷ്യം മാറിയിട്ടുണ്ടാവില്ല,
എങ്കിലും അവളോട് പറയണം നീ, എന്റെ
വിവാഹമാണെന്ന്. നാട്ടിലേക്ക് വരുമ്പോൾ, എന്റെ
വിവാഹത്തിന് വരുമ്പോൾ, തീർച്ചയായും അവളേയും
നിന്റെയൊപ്പം കൂട്ടാൻ മറക്കരുത് നീ. നിങ്ങൾ
രണ്ടാളും, അല്ല ഇപ്പോൾ മൂന്നാളും തീർച്ചയായും
എത്തിയേക്കണം. അവളൊരിക്കലും വരില്ലെന്നറിയാം
എങ്കിലും എനിക്കവളെ പേഴ്സണലായി വിവാഹം
ക്ഷണിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ട്. നിനക്ക്

ബുദ്ധിമുട്ടാവില്ലങ്കിൽ അവളുടെ ഇപ്പോഴുള്ള നമ്പർ എനിക്ക് ടെക്സ്റ്റ് ചെയ്തേക്കാണെ."

ഇന്നെനിക്ക് അവന്റെ കാര്യമാലോചിക്കുമ്പോൾ വളരെയധികം സന്തോഷം തോന്നുന്നു..
എങ്ങനെയൊക്കെയൊലും അവനിപ്പോൾ ഒരു നല്ല നിലയിൽ എത്തിയല്ലോ. എനിക്കത് മതി, ഞാൻ ഏറ്റവും കൂടുതൽ കാണാനാഗ്രഹിച്ച കാഴ്ചയും അതാണ്. പക്ഷേ ഇത്രയൊക്കെയായിട്ടും അവനിപ്പോഴും എന്നോടുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തിന് ഒരു കുറവുമില്ലല്ലോ എന്നതാണ് എനിക്കുതോന്നുന്നത്. ഒരിക്കൽ പോലും എന്നോടവന് ഒരിറ്റ് ദേഷ്യം തോന്നിയിട്ടില്ല. അവനെങ്ങനെയൊക്കും ഇതിനൊക്കെ സാധിക്കുന്നത്. പലപ്പോഴും തെറ്റായിപ്പോയി എന്നെനിക്ക് തോന്നുമ്പോഴും "ഒരിക്കലും അങ്ങനെയൊന്ന് ചിന്തിക്കരുത്.. നീ ചെയ്തതാണ് ശരി" എന്നതായിരുന്നു അവന്റെ മറുപടി. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ, എന്നെ സ്വാധീനിച്ച ഒരു യഥാർത്ഥ സുഹൃത്ത് ആരെന്നതിന് യാതൊരു മടിയും കൂടാതെ എനിക്ക് ചുണ്ടിക്കാട്ടാവുന്ന ഒരൊറ്റ ഉത്തരമാണ് അവൻ, എന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്ത് സഞ്ജു. എനിക്കറിയാം ഞാനെന്നും അവനും പ്രിയസുഹൃത്ത് തന്നെയാണ്. അറിയതാണെങ്കിലും ഞാനൊരു തെറ്റുചെയ്തപ്പോഴും എന്നോടൊപ്പം നിന്ന അവനെ പ്രിയ സുഹൃത്തെന്നല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് ഞാൻ വിളിക്കുക.

അങ്ങനെയുള്ള എന്റെ സുഹൃത്തിന്റെ സ്നേഹം ആ പെൺകുട്ടി എന്തായിരിക്കും കാണാതെ പോയത്. ഒന്നെന്നിക്ക് ഇപ്പോഴും വ്യക്തമാണ്.

അവനാ രാജകുമാരിയെ ഒരുപാട് ഒരുപാട് ഇഷ്ടമായിരുന്നു. പാടില്ല, അരുത് എന്നവനൊരു നൂറുവട്ടം തന്റെ മനസ്സിൽ മന്ത്രിച്ചെങ്കിലും അവനെ സ്വപ്നം കാണാൻ പഠിപ്പിച്ച ആ പെൺകുട്ടിയെ മനസ്സിൽ നിന്നും അത്ര പെട്ടെന്ന് മായ്ച്ചു കളയാൻ അവൻ സാധിക്കില്ലായിരുന്നു. അത്രമേൽ അവന്റെ മനസ്സിലേക്ക് വെരുറപ്പിച്ചു പോയിരുന്ന അവളുടെ ഓരോ ചിരിയിലും പ്രവർത്തിയിലും അവൻ അലിഞ്ഞിപ്പാതായിപോയി. എല്ലാം മനസ്സിനുള്ളിലൊതുക്കി അവളോട് സംസാരിക്കുമ്പോഴും പുഞ്ചിരിക്കുമ്പോഴുമെല്ലാം അവന്റെ കണ്ണുകൾ നൂണു പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവളോടുള്ള അവന്റെ പ്രണയം അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ അത്രത്തോളം വക്തമായിരുന്നു. പക്ഷേ എന്നിട്ടും അവൾക്കൊരിക്കലും അവന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. അവൾക്ക് വേണ്ടി എത്ര മൈലുകൾ താണ്ടി വരാനും അവൻ തയ്യാറായിരുന്നു. മറ്റേതൊരാളും സ്നേഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ തന്റെ നെഞ്ചോട് ചേർത്ത് ഒരായിരം സ്നേഹം നൽകാൻ അവൻ തയ്യാറായിരുന്നു. ഏത് പ്രതിസന്ധിയിലും

അവളേ ചേർത്തുപിടിക്കാൻ അവൻ തയ്യാറായിരുന്നു
എന്നിട്ടും അവന്റെ സ്നേഹം ആ പെൺകുട്ടി
മനസിലാക്കിയില്ല. അവളെ ഒരുപാട്
സ്നേഹിച്ചുപോയി എന്ന തെറ്റ് മാത്രമാണ് ആ പാവം
രാജകുമാരൻ ചെയ്തത്. ഒരിക്കലും സ്വന്തമാവില്ല
എന്നറിഞ്ഞിട്ടും അവനെന്തിനാവാം തന്റെ സ്നേഹം
അവളോട് തുറന്നു പറഞ്ഞത്...!!

*"He have loved her not with haste,
but with the stillness of a
thousand years awaiting dawn*

*He have loved her with a faith
that neither time nor reason
could not make."*

അഭിപ്രായങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കാൻ

ഇൻസ്റ്റാഗ്രാം: [@black. .sparrow 07](#)

ഇ-മെയിൽ: mail.akshachuzzz@gmail.com

വാട്സാപ്പ്: [+91 83308 61667](tel:+918330861667)

For more contents, follow: [DLC Stories](#)

Visit our website: [Click Here](#)

© 2025 DLC Stories. All right reserved.

Published on: 17th November 2025

Note: Don't forget to report if you see any typing mistakes or any other mistakes in this eBook. Your feedback is very valuable for us.

– Designed with by Akash Krishna –